

LETO XI

Številka 9

Jesenice, 7. marca 1969

ŽELEZAR — GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA ŽELEZARNE JESENICE

— Ureja redakcijski odbor — Glavni in odgovorni urednik: Joža Varl — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Naslov: Uredništvo Železarja, Železarna Jesenice, Telefon int. uredništvo 483, administracija 484 — Tisk: ČP Gorenjski tisk

ŽELEZAR

12. seja DS Železarne

Kolektiv zahteva konkretne mere za sanacijo

V četrtek, 27. februarja 1969, je bila v dvorani pri Jelenu 12. seja delavskega sveta Železarne, namenjena predvsem razpravi o zaključnem računu za 1968. leto. Skladno s sklepi prejšnje seje delavskega sveta in upravnega odbora, so na sejo povabili predstavnike izvršnega sveta skupščine SRS. Vabilu so se odzvali in prisostvovali seji sekretar za finance Riko JERMAN, član izvršnega sveta inž. Ivan ZUPAN ter člana sekretariata za gospodarstvo KLEMENCIC in LAPAJNE.

Razprava okrog zaključnega računa in poslovnega poročila za preteklo leto se je odvijala največ o perspektivah in ukrepih, ki bi jih morali sprejeti republiški in zvezni organi, kajti v Železarni smo sprejeli že vse kar je v naši moči, pa tudi skupščina občine je že zagotovila, da bo s svoje strani naredila vse kar je v njeni moči. To so ugotavljali vsi govorniki, pa tudi rezultati prvih dveh mesecev letošnjega leta to potrjujejo. Neposredno o samem zaključnem računu ni bilo kaj razpravljati, ker so to knjigovodske ugotovitve, ki jih ni mogoče več spremeniti, zato je razumljivo, da so obravnavali le ukrepe, torej tisto, kar je treba narediti, da tudi v prihodnjem letu ne bi bili takšni rezultati. Ker tudi prisotni predstavniki republiškega izvršnega sveta niso mogli nakazati konkretnih rešitev za saniranje stanja Železarne, oziroma slovenske črne metalurgije, so zaključni račun sicer sprejeli, vendar so sklenili, da bodo v roku 14 dni sklicali ponovno sejo delavskega sveta Železarne in zahtevali, da se za to pripravijo konkretni predlogi za rešitev stanja, oziroma, da se nakaže konkretna pot reševanja problemov železarstva v Sloveniji. Posebej so poudarili, da ni potrebno nobenih obljub, od katerih se ne da živeti, temveč hočejo konkretne rešitve in jasno začrtano perspektivo.

Pred razpravo o zaključnem računu, ki je bila tokrat ob koncu seje zato, ker so čakali na predstavnike izvršnega sveta, so obravnavali še nekaj vprašanj med njimi tudi naslednje:

— Naročili so upravi podjetja, da do prihodnje seje delavskega sveta pripravi poročilo o cenah, ki naj bi veljale v mali prodaji za člane in upokojujence Železarne, po tem, ko je ustanovljeno samostojno gostinsko podjetje Železar.

— Odgovorni službi so naročili, da čimprej pripravi predlog premiranja delovodij

za nezgode, skladno s sklepom ene prejšnjih sej delavskega sveta Železarne.

— Nagrade učencev poklicne šole je treba ustrezno povečati, glede na ukinitve bonov za malice. Višino povečanja nagrade in odnos prispevka med Železarno in Železarskim izobraževalnim centrom, bo uprava podjetja določila sporazumno z vodstvom Železarskega izobraževalnega centra. Menili so namreč, da bi k malicam učencev poklicne šole nekaj denarja lahko prispeval tudi železarski izobraževalni center sam iz denarja, ki ga učenci ustvarjajo v delavnici.

— Potrdili so obračunske postavke za delovna mesta vodilnih delavcev, sistemiziranih po reorganizaciji podjetja.

— Potrdili so poročilo o inventurnih razlikah Železarne in gostinske enote ŽELEZAR.

— Potrdili so zaključne račune gostinske enote ŽELEZAR in Železarskega izobraževalnega centra. Oba zaključna računa sta izkazala pozitivni rezultat.

— Sprejeli in potrdili so dopolnjen pravilnik o urejanju stanovanjskih vprašanj delavcev Železarne.

— Sprejeli in potrdili so letni načrt pripravnikov, ki je sestavljen del pravilnika o sprejemanju in uvajanju pripravnikov na delo v Železarno, ki so ga sprejeli na prejšnji seji. Obenem s tem načrtom so imenovali tudi strokovno komisijo, ki jo določila prej omenjenega pravilnika zahtevajo.

— Na podlagi komisije za prošnje in pritožbe so rešili nekaj prošenj oziroma pritožb naših sodelavcev. Vsi prizadeti so o rešitvah že obveščeni.

— Na predlog izvršnega odbora sindikalne organizacije so imenovali predstavnike Železarne v svet zavoda Železarskega izobraževalnega centra Jesenice in v skupščino republiške skupnosti otroškega varstva.

Skupna seja obeh zborov SOb Jesenice

21 odst. proračuna za sanacijo

V petek, 28. februarja, je bila 20. skupna seja obeh zborov skupščine občine Jesenice, na kateri so odborniki v prvi točki dnevnega reda razpravljali o ekonomskem položaju železarne Jesenice in o odprtem pismu, ki so ga slovenski železarji poslali republiškimi organom. Po pojasnitvi, v katerih je glavni direktor Železarne inž. mag. Peter Kunc govoril o ekonomskih težavah, ukrepih in zahtevah za ureditev stanja, Franc Talar pa o priporočilih sveta za gospodarstvo in sveta za družbeni plan in finance skupščine občine, se je razvila živahna razprava.

Slišati je bilo vrsto tehtnih mnenj in predlogov, žal tudi nekaj netehtnih, ki prav gotovo ne vodijo k čim boljše in čim prejšnjemu reševanju problemov. Od vsega bi izluščili naslednje: v naši družbi so se odgovorni republiški in zvezni organi do sedaj izmikali jasnemu odgovoru, kakšen naj bi bil razvoj črne metalurgije pri nas v celoti. Problem železarne Jesenice ni problem občine, temveč povsem nacionalno vprašanje. Zato naj bi ta problematika prišla čimprej na dnevni red razprave v republiški skupščini, ki naj bi določila, kakšen bo nadaljnji razvoj slovenskega gospodarstva in kakšno mesto v tem naj bi imela črna metalurgija. Občina naj zahteva od republike ne samo besed, temveč ukrepov.

Kljub težavam, ki jih ima skupščina občine zaradi stalnega pomanjkanja denarja v

proračunu in pri zadovoljevanju vseh potreb v občini, so bili na petkovi seji sprejeti nekateri sklepi, ki naj bi pomagali rešiti težko stanje v Železarni:

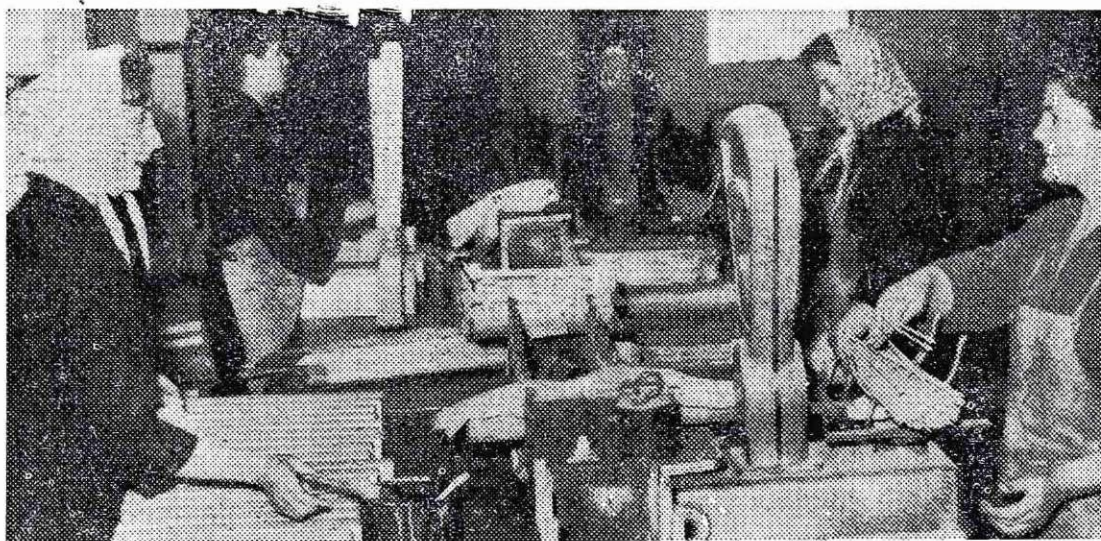
— Železarni Jesenice se odloži plačilo prispevka za uporabo mestnega zemljišča za leto 1969 v višini 40% celotnega zneska na tisto poslovno leto, ko bo podjetje sanirano in rentabilno poslovalo.

(nadalj. na 11. str.)

Razširjena seja občinske konference ZKS Bolj nas skrbi perspektiva Železarne, ker smo prepričani, da se bodo stvari za nazaj sanirale

V torek 4. t. m. je politični sekretar občinske konference ZKS Pavle Lotrič sklical razširjeno sejo občinske konference ZKS z eno samo točko dnevnega reda: Problemi in stanje v Železarni. Vabilu na sejo so se odzvali tudi podpredsednik republiškega izvršnega sveta in člana CK ZKS Vinko Hafner, sekretar CK ZKS inž. Andrej Marinc in sekretar medobčinskega sveta ZKS za Gorenjsko Martin Košir. Poleg vabljenih predstavnikov vseh družbenopolitičnih organizacij občine in Železarne so seji prisostvovali tudi predstavniki uprave železarne Jesenice.

(nadalj. na 11. str.)

Vsem sodelavkam in ženam v občini ob njihovem prazniku

8. marcu

iskreno čestitajo

- SODELAVCI IZ VSEH DELOVNIH ENOT
- SAMOUPRAVNI ORGANI DE IN PODJETJA
- DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE ŽELEZARNE

Borba za izvršitev notranjih sanacijskih ukrepov se odvija na štirih frontah

Na zadnji, 12. seji delavskega sveta Železarne, je tekla beseda tudi o notranjih in zunanjih ukrepih za sanacijo sedanega, nič kaj zavidljivega položaja podjetja. Govorniki so naglašali prizadevanja in dosežene rezultate v posameznih delovnih enotah po sprejetih internih sanacijskih programih, opozarjali pa so tudi na neodložljive mere in ukrepe republiških in zveznih predstavniških organov. Da so take zahteve do predstavniških organov tudi z moralnega vidika opravičene, je dosedanje napore kolektiva s konkretnimi merami in rezultati ilustriral vršilec dolžnosti direktorja za proizvodnjo inž. Avgust Karba, ki je označil sedanja prizadevanja z borbo delovnega kolektiva na štirih frontah.

Pred delovnim kolektivom so zelo jasno začrtani cilji nadaljnjih prizadevanj, ki se predvsem nanašajo na borbo posameznika in celotnega kolektiva v glavnem na štirih frontah. Zmaga delovnega kolektiva na teh štirih bojnih poljih bo pomenila maksimalni prispevek delavcev naše Železarne k sanaciji sedanjega stanja. Da boj traja že nekaj časa in da se iz dneva v dan bolj zaostrojuje, dokazujejo tudi doseženi rezultati.

V prvo bojno polje sodi povečanje proizvodnega načrta, kar praktično pomeni boljše izkoriščanje proizvodnih kapacitet, znižanje stroškov, trajno izpopolnjevanje organizacije dela in tehnološkega postopka. Da bo boj na tem področju zelo vroč, kaže že številka povečane blagovne proizvodnje od 328.432 ton v letu 1968 na 353.000 ton letos. Nekaj povečanja blagovne proizvodnje gre na račun novih proizvodnih kapacitet, največ pa na račun že omenjenih dejavnikov.

Precejšnjo preorientacijo v naši dosednji proizvodni praksi pomeni pospešeno delo in obratovanje v obratih, ki s svojimi proizvodi lahko oblikujejo ugodnejšo, oziroma višjo prodajno ceno, to je v obratih z višjo akumulacijo. Drugo bojno polje torej predstavljajo obrati hladne predelave z vsemi predhodnimi obrati, ki jih oskrbujejo z vložkom. Tako je v jeklovleku skupna proizvodnja od lanske realizacije 10.275 ton, povečana v letošnjem letu po planu na 16.200 ton, v hladni valjarni od 25.079 ton doseženih lani, na 30.000 ton, v žičarni je planirano povečanje od 42.965 ton lani na 60.000 ton v letošnjem letu in elektroodna žica od 9.518 ton lanske letošnje realizacije na letos planiranih 10.300 ton. Ta preorientacija je nedvomno izredno pomembna za boljši poslovni oziroma finančni uspeh Železarne.

Tretje področje oziroma borišče, ki je delno nakazano že v predhodnem, pa je v premiku v proizvodnjo bolj kvalitetnega asortimenta, kar se kaže tudi v premiku prodajne cene od 2.051,00 N din na tono, dosežene v lanskem letu, na letošnjo planirano ceno 2.186,00 N din na tono.

Znižanje in splošna zaostritev normativov potrošnega materiala in energije (koks, toplotna energija v jeklnah, valjarnah in drugod, uporaba električne energije, poraba različnega potrošnega materiala — kokil, sintermagnezita itd.) ter izboljšanje izplena, predstavlja najbolj široko fronto naših prizadevanj. Planirana potrošnja je izredno napeta in jo bomo lahko dosegli le z največjim prizadevanjem in z najboljšim delom slehernega člana delovnega kolektiva.

Da je naš borbeni načrt, ali z drugimi besedami proizvodni program, ki je tesno povezan s sanacijskim programom, uresničljiv, kažejo tudi spodbudni rezultati, doseženi v januarju in februarju. Kljub težavam, ki praktično vedno nastopajo v teh dveh mesecih (mraz, sneg) in pomanjkanju denarja za nabavo različnega potrošnega materiala (ferolegure, jedavec, mazut itd.), je delovni kolektiv dokazal, da se z vso resnostjo in odgovornostjo zaveda izredno težkega položaja podjetja in da je tudi sam zavestno in z upornejšim delom ter z večjo delovno disciplino pripravljen prevzeti maksimalno breme za sanacijo razmer v Železarni.

Zelo zagrizeno pa se bomo morali dnevno, na vsakem koraku in na vsakem delovnem mestu prizadevati, da dosežene rezultate izpopolnjujemo in jih razvijamo še naprej. Ta boj bo moral biti trajno prisoten v delovnem kolektivu, tudi takrat, ko bodo sanirane vse dosedanje negativne posledice zadnjih dveh let, kajti pred nami je trda borba za kvaliteto, za tržišče in našo bodočo eksistenco.

Razgovor s predsednikom CK ZKS Francem Popitom

V ponedeljek, 3.3.t.l. je bil na pobudo predsednika CK ZKS Franca Popita organiziran razgovor s skupino komunistov Železarne. V razgovoru so bila obravnavana vprašanja gospodarskega položaja Železarne, nadaljni razvoj samoupravljanja in vloge ZK.

Prisotni so predsednika informirali o stališčih ZK do omenjenih vprašanj ter postavljali vprašanja o konkretnih problemih nadaljnjega razvoja Železarne in družbeno ekonomskih procesov v njej in širši družbeni skupnosti. Tov. Popit je predvsem poudarjal, da morajo biti komunisti iniciatorji za odpiranje tistih družbenih procesov, ki bodo vsebinsko bogatili demokratičnost proizvodnih in družbenih odnosov. Odločno bi morali nastopiti proti formalizmu v samoupravnem odločanju in krepiti resnično vlogo neposrednih proizvajalcev pri odločanju o družbenih in gospodarskih vprašanjih delovnih organi-

zacij. Kolektiv Železarne se ne bi smel zapirati v svoje lastne okvire, ampak nenehno iskati svoje mesto v širšem družbenem in gospodarskem prostoru republike, države in tudi izven nje. Kritično je ocenil dejstvo, da je širša slovenska javnost premalo obveščena o prizadevanjih in doseženih rezultatih na Jesenicah in predvsem o stališčih jesenjskih delavcev do aktualnih družbenih in ekonomskih vprašanj sedanjega razvoja. Predsednik je predlagal, da komunisti v Železarni formirajo posebne skupine, ki bi na osnovi dokumentov IX. kongresa ZKJ sestavile konkreten program dela ZK Železarne.

Podprl je zahteve, da se čimprej v okviru republike in zveze uredi enakopravnost pogojev za poslovanje črne metalurgije in pri tem poudaril, da morajo biti prizadevanja usmerjena predvsem v perspektivno reševanje življenjskih pogojev zaposlenih. Eden od elementov te sanacije je tesnejše sodelovanje slovenskih železarn, ki mora biti osnovano na samoupravnem dogovoru kolektivov. Fizična združitev slovenskih železarn brez jasne perspektive pomena in vloge teh kolektivov v gospodarskem prostoru ožje in širše družbene skupnosti, ne more dati željenih rezultatov.

Predsednik CK ZKS Franc Popit je izrazil željo, da bi se pogosteje srečal s komunisti Železarne s tem, da bi v bodoče konkretnije določili temo razgovora, kar so navzoči z odobravanjem sprejeli.

Načrtno in programsko delo s pripravniki

V petek, 28. februarja sta bila že drugič v letošnjem letu na obisku v naši Železarni republiški sekretar za delo Jože BOŽIČ in pomočnik sekretarja Rado MIKLIČ. S predstavnikom kadrovskega sektorja Tonetom VARLOM sta imela razgovor po vprašanju pripravnikov v Železarni. Namen razgovora je bil predvsem v konzultaciji mnenj, kako se uveljavlja temeljni zakon o pripravnikih v praksi, oziroma v podjetjih. Predstavnik IS SRS sta govorila tudi z nekaterimi pripravniki in si ogledala novo valjarno Bela in novo valjarno žice.

V Železarni je bil že sprejet ustrezen pravilnik o pripravnikih in plan oziroma program pripravnikov za letošnje leto, ki predvideva, koliko pripravnikov s srednjo, višjo ali visoko šolo bo sprejetih v Železarno. Načrt je izdelala kadrovska služba na osnovi analiz tovrstnih strokovnih kadrov in po razgovoru z obratovodji. V razgovoru je bilo poudarjeno, da bo v Železarni potrebno v najkrajšem času izdelati nomenklaturo poklicev, s katero se bo precizneje določilo, kakšni profili kadrov so perspektivno za Železarno potrebni. Soglašali so tudi z mnenjem oziroma ugotovitvijo, da dosedanje normativske zahteve niso povsem realne in da se v njih pogostno odražajo hotenja po višjih kvalifikacijskih strukturah, kot so resnične potrebe, ker je bila to v preteklosti osnova

za delitev osebnega dohodka.

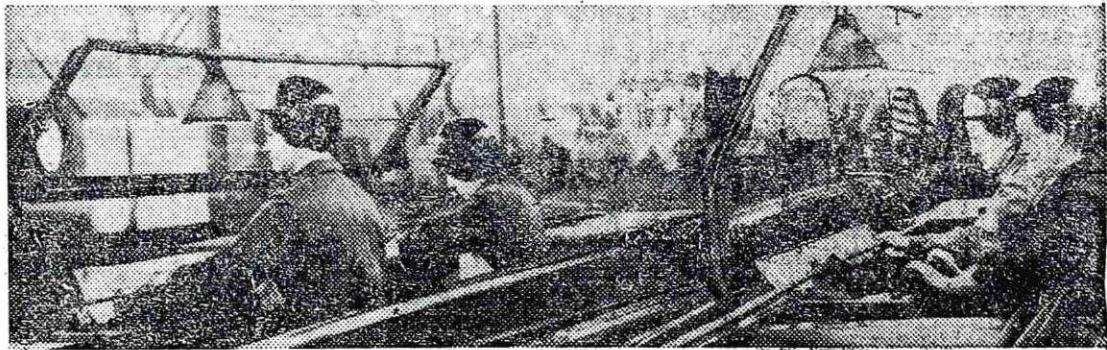
V razgovoru je bilo tudi naglašeno, da je potrebno o kandidatih voditi računa že pred nastopom pripravniškega staža. Že v času šolanja mora kadrovska služba predvidevati, kam bodo kadrovali posamezne kandidate in jih že v času šolanja usmerjati na dela, ki jih bodo čakala po končanem šolanju. Ravno tako pa je potrebno že v programih za delo pripravnikov utrditi, katera splošna in informativna znanja iz organizacije dela, varnosti pri delu, ekonomike, delavskega prava itd., je potrebno posredovati pripravniku v prvem delu uvajanja. Drugi del programa za uvajanje pripravnikov pa mora vsebovati že oblike in vsebino za pripravljane pripravnikov za samostojno delo, ki ga bodo opravljali v poklicu. Ugotovili so, da so sedanji progra-

mi Železarne za pripravnike vsebinsko dobro izdelani, le organizirano pripravništvo se ni dosledno izvajalo.

Predstavnica republiškega izvršnega sveta sta govorila tudi z nekaterimi pripravniki, ki so povedali svoje mnenje in izkušnje iz pripravniškega staža. Pogovor je potrdil, da imajo pripravniki z višjo in visoko izobrazbo že sedaj programsko v naprej določen cilj, za katerega se usposabljaajo, medtem ko to ne moremo trditi za pripravnike s srednješolsko izobrazbo. V načrtih pripravnikov za letošnje leto bo potrebno natančno opredeliti, za katera delovna mesta se pripravniki pripravljajo.

Na razgovoru so pregledali tudi kadrovske strukture zaposlenih v Železarni, ki je relativno slaba in ki jo bo potrebno v prihodnjih letih postopno in zelo smelo izboljševati.

Ob koncu razgovorov je pomočnik sekretarja Rado Miklič izrazil pripravljenost, da bo z veseljem še prišel v Železarno in po svojih močeh pomagal pri razčiščevanju določenih problemov o delovni zakonodaji, kar bo prav gotovo njegov neprecenljiv doprinos pri oblikovanju novega statuta in pravilnika o delovnih razmerjih.

Sodelavke v jeklovleku pri kontroli kvalitete površine

Izvršitev skupne in blagovne proizvodnje ter odprave — januar 1969

Del. enota	Skupne proizvodnje			Blagovne proizvodnje			Odprava
	program	izvršenje	%	program	izvršenje	%	
Plavž	11.300	10.451	92.5				
Martinarna	27.200	26.897	98.9				
El. peč	10.618	10.221	96.3				
Livarne	973	835	85.8				
Opekarna	1.710	1.683	98.4	270	282	104.6	282
TOPILNICE:	51.801	50.087	96.7	270	282	104.6	282
Bluring	28.600	27.046	94.6	780	635	81.5	635
Štekel	4.900	7.807	159.3				
Linija rez.	4.100	7.474	182.3	1.500	2.592	172.8	2.456
Težka proga	3.900	4.237	108.6	295	290	98.2	279
Lahke proge	3.200	3.673	114.8	1.945	2.214	113.8	2.376
Valj. 2400	7.870	8.280	105.2	7.690	8.024	104.3	7.864
Valj. 1300	4.700	5.148	109.5	4.610	5.079	110.2	5.292
Valj. žice Jes.	1.500	1.852	123.5	1.485	1.729	116.4	1.729
Valj. žice Bela	5.500	3.798	69.1				
Jeklovlek	1.240	1.356	109.4	1.235	1.356	109.8	1.285
H O P	170	161	94.7	160	156	97.6	170
VALJARNE:	65.680	70.832	107.8	19.700	22.075	112.1	22.086
Hlad. valj.	2.400	2.482	103.4	2.390	2.478	103.7	2.475
Žičarna	4.400	4.261	96.9	3.020	3.142	104.0	3.096
Elektrodni							
— žica	820	776	94.7	815	771	94.6	854
— prašek	60	55	91.0	60	54	91.0	55
Želbarna	900	974	108.2	868	971	111.8	900
PREDEL. OBR.:	8.580	8.548	99.6	7.153	7.416	103.7	7.380
ŽELEZARNA:	126.061	129.467	102.7	27.123	29.773	109.8	29.748

Blagovne proizvodnje za dom je bilo planirane 295 ton, izvršene pa 298 ton.

V februarju smo skupno proizvodnjo presegli za 2,7%, blagovno proizvodnjo pa kar za 9,8%. Nesorazmerje med obema pokazateljima se odraža na številnih težavah obratov, ki v ciklu proizvodnje sledijo predhodnim, v nezadostnem oskrbovanju z vložnim materialom. Ker smo blagovno proizvodnjo v prvih dveh mesecih prekoračili za 3.000 ton, je razumljivo nastal »vakuum«, ki ga zaradi nezadostne proizvodnje iz domače jeklarne, ne moremo odpraviti. Zato je bil predlog konference TPD, da se nabavi polfabrikat bodisi v domačih železarnah, ali pa se ga uvozi. Če je nabavna cena tega materiala enaka ali pa celo manjša, kot je lastna cena doma proizvedenega polfabrikata, se nam to sigurno splača, ker s tem dvignemo blagovno proizvodnjo ob istočasno polni obremenitvi lastne jeklarne.

TALILNICE: Plavž ni dosegel svoje planirane proizvodnje predvsem zaradi nizkega odstotka Fe v rudi. Proizvodnja je bila nižja tudi v martinarni in na električni peči. Poleg tega se še zmeraj nismo mogli vključiti v programe zaradi 34 nepravilno izdelanih šarž (to je 7,34% zgrešenih), od katerih jih je bila polovica po krivdi martinarne, za polovico pa je vzrok na vložku in ostalih defektih. Upanje je, da se bo proizvodnja v marcu ustalila in da bo manj zunanjih vplivov. V elektro jeklarni je bila proizvodnja tudi pod planirano. Od 8 izvenprogramskih šarž, so bile 3 klasificirane kot Č 0000. Sicer pa je Cr v vložku še zm. glavni

vzrok za zgrešene šarže.

VALJARNE: Bluring je imel enodnevni zastoj, sicer bi se skupni proizvodnji približal. Pri blagovni nismo uspeli poravnati dovolj pločevine, ki je sicer bila zvaljana. V valjarni trakovi smo planirali dosti nižjo proizvodnjo, kot so jo ustvarili; ker pa je bila valjarna 1300 z vložkom preskrbljena v dvojni meri, smo lahko povečali tudi blagovno proizvodnjo. Sicer pa so bile vse vroče valjarne pri skupni in blagovni proizvodnji čez mesečne obveze zaradi boljše dela. Kljub temu imamo v valjarni tanke pločevine še 8.570 ton obveze za preteklo leto in za I. kvartal, zato zmanjšani plan v marcu ni spodbuda, da se bomo rešili zaostankov. Valjarna debele pločevine bi naredila še več, če ne bi prišlo občasno do kritične zaloge polfabrikata. Valjarna žice na Jesenicah ima do zaustavitve na programu še valjanje ploščate žice in preo-

stanek blumov za betonsko železo. Nova valjarna žice je imela 4-dnevni remont ogrevne peči, kar pri programiranju za februar, še nismo vedeli. Jeklovlek praktično ne bi smel imeti več proizvodnje izpod 1.300 ton, ker ima poleg ostalih hladnih obratov najvišjo prodajno ceno.

PREDELOVALNI OBRATI:

Hladna valjarna ni bila v zadostni meri preskrbljena z jeklenimi trakovi zaradi ozkega mesta v čistilnici valjarne Bela. Sploh ni dobila vložka za nerjaveče trakove, zato bo kasnitev teh dobav kupcem več kot mesec dni. Proizvodnja dinam hladno valjanih trakov pa je bila v redu. Žičarna je blagovno proizvodnjo izpolnila, še več pa bi naredila patentirane žice, če bi vložek prihajal enakomerno v obrat. Pri elektrodnem oddelku naj še dodamo, da je imel remont in, da bi svojo proizvodnjo uspel narediti, če bi vmes ne imel težav z vložkom.

Popravljalnica kokil in livnega materiala

Vodstvo livarne v zadnjem času intenzivno pripravlja oziroma namerava organizirati popravljalnico kokil in livnega materiala po Hilti postopku. V ta namen so že izdali naročilo za nabavo potrebnega orodja. Prvi preizkusi s tega področja so bili uspešni. Kolektiv livarne bo z uvedbo Hilti postopka železarni prihranil lepe vsote denarja. Popravljalnico kokil nameravajo urediti v hali stare valjarne žice.

Železarna je presegla plan tudi finančno. Realizacija nekaj čez 64 milijonov novih dinarjev pove tudi, da smo dvi-

gnili poprečno prodajno ceno čez plan in da je nujno, da to ceno zadržimo tudi v bodoče.

34. seja upravnega odbora

Zadovoljiv start v prvih dveh mesecih

Na 34. seji upravnega odbora, ki je bila v torek, dne 4. marca 1969, so pregledali sklepe prejšnje seje upravnega odbora, sprejeli so poročilo direktorja za proizvodnjo o uspehih zadnje dekadfe februarja ter o izvršitvi programa proizvodnje v februarju, obravnavali so osnovna načela kadrovske politike v Železarni in reševali tekoče zadeve in prošnje.

Poročilo o uspehih zadnje dekadfe februarja 1969 in poročilo o izvršitvi proizvodnega programa v februarju so vzeli na znanje in ugotovili zadovoljive rezultate in uspešen start v letošnje gospodarsko leto. Naročili so, da se pomanjkljivosti, ki se v proizvodnji še pojavljajo, odpravijo in delo v proizvodnji še izboljša, predvsem pa se mora preusmeriti v tisto proizvodnjo, ki da večjo vrednost. Poprečno prodajno ceno je treba na ta način še povečati.

Analizo kadrovskega sektorja o načelih kadrovske politike v Železarni so pozdravili in menili, da bi takšno analizo morali že zdavnaj obravnavati. Analizo so sprejeli s pripombami na tisti del, ki govori o premeščanju delavcev, posebno v

primerih, če se mora posamezna proizvodna panoga ustaviti in s pripombami na tisti del, ki govori o rehabilitaciji invalidov in njihovi primerni zaposlitvi. Sklenili so, da se analiza pripravi v krajši obliki za člane delavskega sveta Železarne, da bi se obravnavala na eni prihodnjih sej.

V nadaljevanju seje so obravnavali tekoča vprašanja in med temi odobrili eno službeno potovanje v ČSSR zaradi ogleda proizvodnega procesa avtomatskih jekel na bazi svinca in podprli akcijo zveze mladine v Železarni, da sodelujejo pri delih, ki jih oddaja vzdrževanje »na prevzem« in si na ta način zbrali denar za potrebe organizacije. Ob koncu seje pa so rešili še nekaj prošenj.

Obvestila kolektivu ● Obvestila kolektivu

Dežurna služba v Železarni

Od 8. 3. do 14. 3. 1969

sobota 8. 3. od 20. — 8. ure Inž. Franc Vičar — predelovalni obrati

nedelja 9. 3. od 8. — 20. ure Tomaž Kavčič — valjarna Bela

nedelja 9. 3. od 20. — 8. ure Inž. Janez Bidovec — TPD

ponedeljek 10. 3. od 20. — 8. ure Franc Pesjak — OTK

torek 11. 3. od 20. — 8. ure Inž. Boris Bregant — strojno vzdrževanje

sreda 12. 3. od 20. — 8. ure Pavel Debeljak — topl. energija

četrtak 13. 3. od 20. — 8. ure Roman Stana — šamotarna

petek 14. 3. od 20. — 8. ure Boris Puh — strojne delavnice

Dežurni ima sedež v pisarni tajništva proizvodnega in tehničnega direktorja, tel. 225, ob odsotnosti kliči tel. 410.

Morebitne spremembe dežurnih so razvidne iz obvestil, ki jih vsako soboto objavimo na razglasnih deskah vseh vrtarjev.

Iz pisarne tajništva proizvodnega in tehničnega direktorja

Obvestila kolektivu ● Obvestila kolektivu

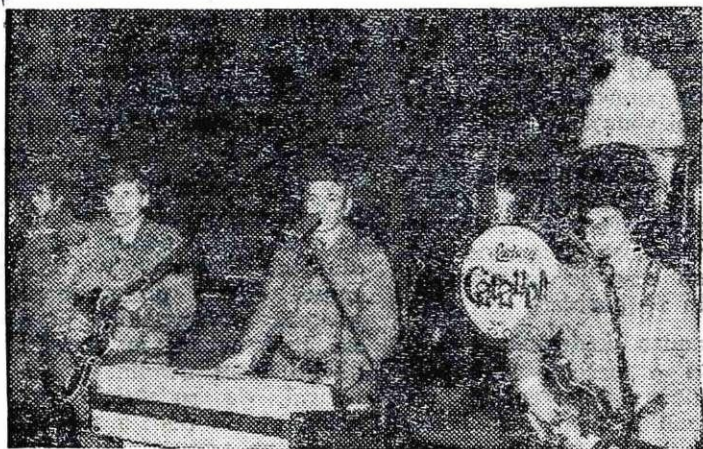
Mladi o sebi, svojih problemih, nalogah in perspektivah

Kaj menijo ostala obratovodstva

Predsedstvo mladine železarne Jesenice je že v začetku februarja ukrenilo, kar je največ moglo za poživitev mladinskih aktivov. Ker mladina nima profesionalnega funkcionarja, nedelavnost aktivov iz preteklosti pa zahteva še več dela mladinskega vodstva, se je predsedstvo obrnilo za pomoč na obratovodstva, kjer mladina ne pokaže tisto, kar bi lahko. Želja je, da bi s pomočjo obratovodstev ponovno formirali zmrle odbore in spodbudili organiziranost mladih. Verjetno je prav to krivda, da so delavci na splošno premalo seznanjeni z dejanskimi napori vodstev samoupravnih organov in uprave podjetja v prizadevanjih, da bi kar najuspešneje izšli iz tako kočljive situacije, v kakršni je trenutno naša železarna oziroma naš delavec. Tu mislim predvsem to, da mora biti sleherni v železarni redno seznanjen z dogajanjem okoli nas. Še kako je potrebno, da formiramo močne mladinske aktivne, ki bodo na svojih debatnih večerih ali drugih oblikah dela krepili našo moč, ki nam je prav sedaj zelo potrebna.

Obratovodstva, ki še niso odgovorila na okrožnico predsedstva mladine z dne 5. februarja, pa prosimo, da vsaj sporočijo svoje mnenje na telefon 218. L. M.

I. gorenjska kitariada

»DRUGOVI IZ JNA« iz Bohinjske Bele

Na Jesenicah se je v zadnjem času pojavilo več ansamblov, ki pa zaradi težav z opremo in drugih okoliščin nimajo prilike javno nastopati. Tako se je PK ZM železarne Jesenice odločilo za organizacijo gorenjske kitariade, na kateri so vsi ansambli nastopili pod enakimi pogoji. Predsedstvo je s sodelovanju povabilo tudi druge ansamble z Gorenjske.

Vendar pa predsedstvo sobotni prireditvi ni dalo strogo tekmovalnega značaja, saj so bili med nastopajočimi ansambli, ki jim je bil to prvi javni nastop, nekaj pa takih, ki že dalj časa nastopajo.

Sobotna kitariada je bila torej le bolj nekakšen pregled glasbene dejavnosti na tem področju in vodilo za tesnejše sodelovanje med mladimi.

Tudi publika je dokazala, da take stvari tudi pri nas »vžgejo«, saj je bila dvorana nabito polna in mladi so program spremljali z živim zanimanjem, ki so ga izražali z divjim žvižganjem, vpitjem in gestikuliranjem, ki se je proti koncu programa vse bolj stopnjevalo in doseglo vrhunec z zmago ljubljencev — Caravell.

Na kitariadi so se predstavili naslednji ansambli: z Jesenic — Caravelle, Termiti, Keneg in Pelikani, iz Kranja — Fenixi in Ilioni, iz Dravlj pri Ljubljani — Skarabeji in iz Bohinjske Bele — Drugovi, ki pa so igrali izven konkurence, ker so si morali bobnarja sposoditi pri Caravellah. Pripomniti moram, da so Caravelle posodile svoje ozvočenje vsem ansambлом, tako da je bilo organizacijo kitariade s tem veliko lažje izvesti.

Strokovno žirijo na tej prireditvi so sestavljali: Mitja Cuiha — novinar Mladine, Brane Frešeren — glasbenik, Franci Mencinger in Rajko Kogovšek — študenta ter Damijan Jensterle in Milan Zrim z gimnazije Jesenice.

Žirija je nastopajoče ansamble točkovala in vsak član žirije je ansamble ocenjeval z 1–5 točkami. Na koncu so sešteli točke vseh članov žirije za posamezne ansamble in dobili smo naslednji vrstni red:

Ansambel Caravelle je zasedel prvo mesto z odlično prednostjo 11 točk. Dosegel je najvišjo možno oceno 30 točk.

Sledijo pa mu Fenixi iz Kranja z 19 točkami in Termiti z 18 točkami. Vrstni red ostalih je naslednji: Skarabeji 17 točk, Keneg 13 točk, Ilioni 11 točk in Pelikani 10 točk.

Za prva tri mesta je podelil predsednik PK ZM železarne Jesenice Miro Ipavec pokale in diplome, ostalim pa

Fenixi iz Kranja, drugi na gorenjski kitariadi

je izročil spominske diplome za udeležbo na I. gorenjski kitariadi.

Mislim, da je ta prireditev kot prva tovrstna na Jesenicah svojo nalogo izpolnila, saj je stala mnogo truda člane mladinskega predsedstva in ves trud je bil namenjen prav mladim.

Predvsem gre zahvala vsem ansambлом, ki so se odzvali na naš razpis. Morda so bile nekatere pomanjkljivosti, ki so marsikoga motile. Mislim, da moramo upoštevati dejstvo, da je PK ZM železarne Jesenice organiziralo to prireditev samo, brez vsake pomoči in brez izkušenj.

Tako nam bodo izkušnje, ki smo si jih pridobili, koristile za drugič. Jamo

Mladinkam za 8. marec

Predsedstvo mladine železarne Jesenice želi izkazati vsem mladinkam pozornost ob dnevu žena. Verjetno je zelo malo kolektivov s tako težkimi delovnimi pogoji, kjer dekleta in žene opravljajo težka fizična opravila. Če se zavedamo, da poleg domačih opravil zahtevamo od žene polno odgovornost tudi na delovnih mestih, je prav, da jim za njihov praznik priznamo, kar zaslužijo.

Po končani akademiji v gledališču Tone Čufar vabimo vse mladinke na zabavni program s plesom v Kazino železarne Jesenice. Poleg enournega zabavnega programa z nekaj skeči se bo predstavil tudi zabavni ansambel PELIKANI z Jesenic.

Na zabavo vabimo tudi ostala dekleta in žene. Po končanem zabavnem programu in zakuski imajo na ples vstop tudi moški. Torej danes zvečer po končani akademiji na prijetno snidenje v Kazini. I. M.

V oddelku za delavsko gibanje in NOB pri našem tehničnem muzeju, imajo tudi gornjo nedokumentirano sliko, ki predstavlja dve mladinki ali kot aktivistki ali kot partizanki NOV. Če vam je slika znana, sporočite.

Iz valjarne 2400 V januarju dobri rezultati

Delavski svet valjarne 2400 je imel 22. t. m. 8. redno sejo. Obratovodja je najprej poročal o izpolnjevanju sklepov, sprejetih na 6. in 7. seji, nato pa še o sklepih sej UO in DSŽ. Tudi tokrat je bila na dnevnem redu problematika norm. Predlagano je bilo, naj bi na skupnem posvetu z delovodji razpravljali in analizirali dosežene rezultate na osnovi novih norm po posameznih grupah in jih uskladili. Obdelati bo treba tudi delovna mesta, ki so bila doslej v poprečju. Imenovali so tudi komisijo, ki bo ponovno pregledala, kdo je upravičen do premije za prihranek pri valjih, nato pa so obširneje govorili o doseženih rezultatih v januarju.

Proizvodni načrt za januar je znašal 8.200 ton in je bil presežen tako pri proizvodnji vroče valjane pločevine 105,5%, gotova roba 110,4% in odprava pločevine 110,7%. Tudi izplen je bil dosežen z 79%. Ugodni rezultati so tudi glede na kvalitete. Načrt za proizvodnjo elektro pločevine je bilo dosežen z 244%, kvaliteto nizka legirana pločevina 195%, kotlovska 117% in kval. C jekla 195%. Glede proizvodnje v februarju pa so bili člani DS mnenja, da je bojazen odveč, če bo na razpolago zadostna količina vložka. V tem primeru bodo proizvodni načrt za februar tudi izpolnili.

Ob koncu seje so namesto Hinka Klinarja za novega predsednika kadrovske komisije imenovali Branka Resmana, nato pa je tov. Kofler, predsednik komisije za ugotavljanje kršitev delovnih dolžnosti poročal o delu te komisije in povedal, da so obravnavali primere zaradi neopravičenega izostajanja z dela. Ob zaključku seje so sprejeli tudi nekaj sklepov.

Železarski globus

FRANCIJA — V francoski železarni Dunkerque, ki leži ob kanalu La Manche, pripravljajo povečanje proizvodnje surovega jekla na 4 milijone ton letno. V ta namen so že pričeli razširjati proizvodne zmogljivosti za grodelj. Pred kratkim je pričel obratovati nov, tretji plavž, medtem ko drugega rekonstruirajo in mu bodo povečali premer talilnika. Kasneje bodo enako rekonstrukcijo opravili tudi na plavžu št. 1. Do leta 1970 bodo povečali letne proizvodne zmogljivosti plavžev na 250.000 ton mesečno, v letu 1971 pa na 300.000 ton. Vzporedno s tem bodo povečali tudi proizvodnjo LD jeklarne.

Miloš Magolič

Od prazgodovinskega Ajdovskega gradca do moderne železarne

2. nadaljevanje

V tej in naslednji številki Železarja bosta priobčeni dve karti slovenskega ozemlja z vrisanimi železarskimi kraji v antični dobi in srednjem veku. Tega poskusa rekonstrukcije sem se lotil iz več vzrokov. Prvič zato, ker se mi zdi vizuelna geografska predstava najrazumljivejša in najpreglednejša, vsekakor bolj kot seznam, zlasti, ker gre za kraje, katerih imena in lokacije so dandanes malo znana. Drugič zato, ker bom s primerjavo obeh kart najlepše videli razširjenost železarstva na slovenskih tleh v dveh dobah med katerima je več kot 1000 let najburnejših dogodkov in sprememb na slovenski zemlji.

Osnovne podatke za sestavo kart sem črpal iz dosedaj najobsežnejšega dela o zgodovini železarstva A. Müllnerja, ki je v knjigi, obsegajoči 763 strani, izčrpno obdelal Kranjsko, Istro in Goriško. Knjiga je izšla leta 1909 in Slovenci žal po tem letu nismo dobili nobenega po obsegu in tematiki enakovrednega in popolnejšega dela.

Pri določevanju krajev in imenovanju kakršno je in v kolikor je še danes v rabi, sem se posluževal raznih starejših geografskih kart, krajevnih leksikonov in celo poštinih in krajevnih seznamov iz leta 1892 in 1905. Müllner je svoje delo namreč na-

pisal v nemščini. Ob tej priliki naprošam slehernega, ki mu je krajevna terminologija bolj znana, da mi s svojim znanjem in popravki pomaga izpopolniti obe karti, ki bosta v dokončni obliki dobili tudi svoje mesto v našem tehničnem muzeju.

Obe karti pa imata še eno pomanjkljivost. Zajemata namreč le železarske kraje bivše kranjske dežele, Goriške in Istre. Manjkajo torej podatki za štajerski in koroški predel slovenskega ozemlja, ki ga bo treba slej ko prej tudi dopolniti.

Današnja karta obsega slovensko ozemlje z vrisanimi antičnimi železarskimi kraji, ki jih navaja Müllner. Na teh krajih so že pred njim, ali pa je sam našel bodisi osianke topilnic, bodisi težko tekočo žlindro v večjih množinah po čemer je sklepal, da so tam obratovali topilnice. Nastaenk le-teh razporeja v hallstättsko in latensko dobo.

Zanimivi so njegovi zaključki:

1. Velika količina predmetov, najdenih v naših grobiščih ni bila izdelana doma, temveč uvožena verjetno iz Italije. Spričo cestnega omrežja, ki je potekalo prek našega ozemlja in povezovalo Italijo s severom, so ti predmeti služili trgovcem kot menjalno blago za naše do-

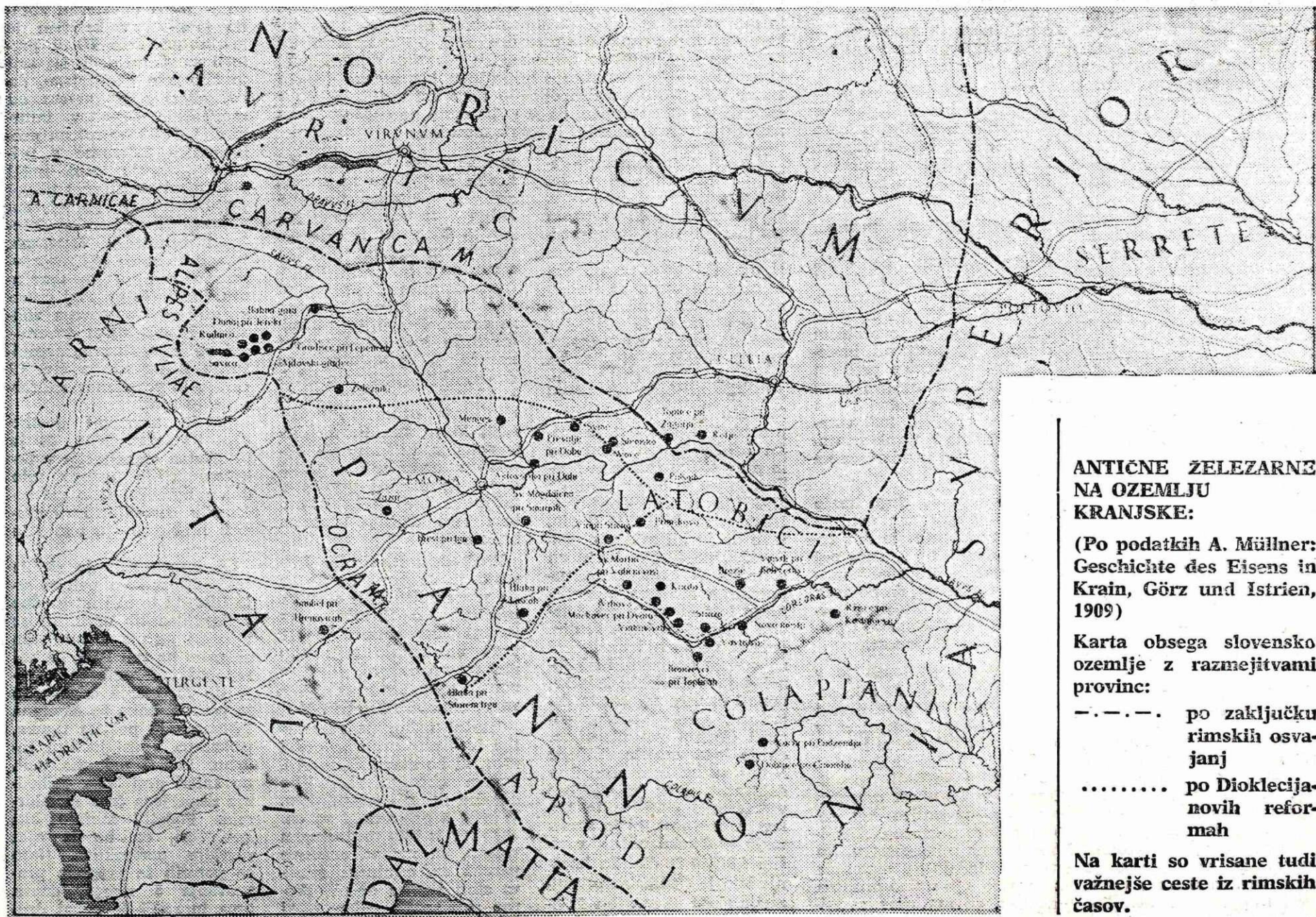
mače proizvode, predvsem kmetijske pridelke in železo.

2. Železo so v vseh časih topili iz lahko taljivih železovih rud, ki so razširjene po vsej deželi. Rudo so kopali v dnevnih kopih, za kar ni bila potrebna nikaka rudarska praksa.

3. Ta prastar in primitiven način obratovanja so poznali že prvobitni prebivalci, nadaljevali in razširili pa so ga priseljeni Italiki. Bolje organizirani in bolj oboroženi priseljeni tujci so dobili popolno fizično in ekonomsko nadoblast nad domačini.

4. Spričo dejstva, da je bila prvotno vsa dežela poraščena z gozdovi in da je bilo povsod dovolj železove rude, je bila možna tudi proizvodnja železa širom vse dežele. Šele kasneje, ko so gozdove krčili na račun povečevanja poljedelskih površin, se železarstvo vse bolj umika v gorate alpske predele. Na Dolenskem, Notranjskem in Istri pa popolnoma propade.

5. Pridobljeno železo so prekovali bodisi doma v orožje in orodje, bodisi izvozili predvsem na jug. Vsa trgovska pota po katerih so tovorili železo, so vodila v prastara jadranska pristanišča kot Devin, Trst, Reka. Ta pota so se ohranila skozi vse čase vse do začetka 18. stoletja, nekatera še dlje.

ANTICNE ŽELEZARNE NA OZEMLJU KRANJSKE:

(Po podatkih A. Müllner: Geschichte des Eisens in Krain, Görz und Istrien, 1909)

Karta obsega slovensko ozemlje z razmejitvami provinc:

- — — — po zaključku rimskih osvajanj
- po Dioklecijanovih reformah

Na karti so vrisane tudi važnejše ceste iz rimskih časov.

Modernizacija naprav in proizvodnje ter skladiščni prostori, so pogoji še za večjo finančno realizacijo

Bralci so v dosedanjih razgovorih uredništva s posameznimi obratovodji lahko razbrali, da je naša orientacija pri razgovorih predvsem na obratih s hladno predelavo oziroma z večjo akumulacijo. Danes smo prosili za razgovor obratovodja elektrodnega oddelka inž. Franca MLAKARJA. Proizvodnja elektrodne žice je npr. v letu 1967 znašala 8.955 ton, v letu 1968 9.518 ton, plan za letošnje leto pa je 10.300 ton, mesečna realizacija proizvodnje pa je variirala med 77 % in 98,7 %. To so neke vrste osnovna izhodišča za naš razgovor.

VPRAŠANJE: Tako v letu 1967 kot v letu 1968 je mesečna realizacija proizvodnega načrta zelo varirala, ali nam lahko poveste, kje so vzroki za to?

ODGOVOR: Proizvodnja je lani nihala, vendar moram poudariti, da smo na začetku leta dobro startali, med letom pa je prišlo do zmanjšanja izvoza. V ilustracijo naj povem, da smo lani izvozili 679 ton, v letu 1967 pa 1.853 ton. Ker smo zmanjšali izvoz oziroma tržišče, smo morali istočasno naše elektrode prodati na domačem tržišču. Ob takšni situaciji lahko rečemo, da je bil dosežen lep uspeh, če upoštevamo, da nam je uspelo kljub zmanjšanemu izvozu na domačem tržišču prodati skoraj vso proizvodnjo. (Na začetku lanskega leta smo imeli 443 ton zaloga, ob koncu leta pa 689 ton.) Drugi vzrok, zaradi katerega smo imeli lani precej težav, pa predstavlja stalno pomanjkanje elektrodne žice. Sele proti koncu leta je bila dobava potrebne žice zadovoljiva po količini.

VPRAŠANJE: Letošnji proizvodni plan elektrodne žice je za 800 ton višji od lanskega. Januarska in februarjska realizacija tudi dokazuje, da boste letni plan, seveda če boste tako delali tudi naprej, dosegli. Zanimajo nas mere in ukrepi, ki ste jih sprejeli, da ste že v prvih dveh mesecih dosegli take rezultate in ali boste uspeli ta tempo zadržati skozi vse leto?

ODGOVOR: V januarju je bil plan dosežen, v februarju pa predvsem zaradi pomanjkanja elektrodne žice, ki ni bila pravočasno dobavljena in smo jo dobili šele proti koncu meseca, proizvodnega načrta nismo izpolnili. Omenim naj spremenjen sistem, ki je v tem, da delamo v glavnem na zalogo. Leta nam omogoča bolj smotrno proizvodnjo večjih količin ene in iste dimenzije in kvalitete. V nasprotnem primeru pa ne bi mogli delati tako, če ne bi imeli zadostnih kvalit. Sedanje zaloge so spričo širokega asortimenta še vedno premajhne, da bi lahko zadostili potrebam tržišča, ki zahteva pravočasno dobavo. To je zelo problematično, ker nima obrat potrebnega skladiščnega prostora. Sedanji prostor za skladiščenje je premajhen, da bi lahko vskladili naše kvalitetne izdelke. Prav zato bodo potrebni hi-

tri in nujni ukrepi. Poiskati bo treba ustrezen prostor v podaljšku hale. V kolikor bomo tudi v prihodnje pravočasno dobivali elektrodno žico in repromaterial, potem je vsaka bojazen za izpolnitev plana odveč, čeprav so nekateri stroji in naprave že iztrošene in jih bo treba zamenjati.

Vaše vprašanje se nanaša na izpolnjevanje proizvodnega načrta v našem obratu. Vprašanje je tudi v tesni povezavi z zaposlenimi delavci, ki jih še posebej v poletnih mesecih zaradi dopustov zelo primanjkuje. Računamo, da bomo manjkajoče delavce nadomestili z dijaki, ki bodo lahko dobili v našem obratu zaposlitev med počitnicami. S tem hočem poudariti, da je tudi vprašanje delovne sile pomembno in v precejšnji meri, zlasti v poletnih mesecih vpliva na izpolnjevanje proizvodnega načrta.

VPRAŠANJE: Ob tem pa je izredno važno vprašanje asortimenta in kvalitete, ki je bila večkrat predmet razprav. Kaj ste in boste ukrenili v borbi za kvaliteto in ustrezen asortiment?

ODGOVOR: Predvsem imam v mislih kvalitetno žico in surovine. Zaostriti bo treba prevzemne pogoje v žičarni za elektrodno žico, pri zunanjih dobaviteljih pa za surovine. Prisoten je še problem drobnih dimenzij pri bazičnih elektrodah. Ta problem bomo rešili z nabavo nove stiskalnice. Vzporedno s tem bo treba zaostriti tudi vprašanje interne kontrole v obratu s posebnim poudarkom na kvaliteto.

Zelo pomembno vlogo imajo delovni pogoji ter delovno vzdušje v obratu. Da bi v celoti izpolnili to nalogo, naj delavci drug drugemu pomagajo z namenom, da bo vsak izmed njih na svojem delovnem mestu stoddostno izpolnil delovno obveznost.

Tehnološki postopek je v naši delovni enoti še zelo nepopoln. Še vedno je precej možnosti za subjektivni vpliv delavca. Prizadevati si bo treba, da bo vedno zahtevnejša tehnologija še bolj izpopolnjena in da bo obrat organiziran ter opremljen kot so opremljene poznane elektrodne tovarne v inozemstvu. Na tržišču dodajnega materiala za varjenje je stalno prisotna zahteva za razširitev asortimenta. Delno smo v tem

uspeli že lani, ko smo povečali asortiment. Razširitev asortimenta pa je potrebna in bo istočasno potrebno tudi tesno sodelovanje z raziskovalnim oddelkom ter sorodnimi tovarnami v inozemstvu, s katerimi pa imamo že nekaj stikov.

VPRAŠANJE: Seveda nas ob vsem tem zanimajo vaši ukrepi in mere v pogledu znižanja uporabe potrošnega materiala in energije oziroma zvišanje izplena, kar je izredno pomembno pri doseganju planirane cene?

ODGOVOR: Vsekakor je izplen za našo delovno enoto zelo pomembno vprašanje. V borbi za čim boljši izplen sta možna dva ukrepa. Pri

boljši kvaliteti elektrodne žice, sedaj je namreč izmeček prevelik in drugič, zmanjšati bo treba na minimum izmeček elektrodnih mas pri oplasčenju elektrod. Prav tu smo dosegli že lep uspeh z uvedbo luščilnih strojev za luščenje defektnih elektrod. V načrtu imamo še nov ukrep in nameravamo po preselitvi varilnice organizirati skladiščenje in ponovno predelavo odpadle elektrodne mase. Če upoštevamo oba ukrepa, lahko računamo, da bomo izboljšali izplen za en odstotek, kar pomeni tudi manj stroškov na eno tono izdelanih elektrod.

Če iz našega razgovora povzamemo osnovne misli, po-

tem je treba še posebej poudariti na prvem mestu modernizacijo naprav, s čimer bi obdržali in tudi izboljšali kvalitetne pogoje, drugič zelo važen je prostor za skladiščenje elektrod in tretjič proizvodnja elektrod je bila doslej zelo improvizirana in jo bo zato treba modernizirati in istočasno omogočiti zaposlenim delavcem boljše delovne pogoje. Ko bo vse to uresničeno in ko bomo imeli tudi bolje urejeno prodajno in servisno službo, bomo iz leta v leto povečevali finančno realizacijo našega obrata in tako doprinesli delež k skupnim naporom celotnega kolektiva naše Železarne.

-or

Seja IO sindikalne organizacije Železarne

Priprave na občni zbor

V prejšnjem tednu je imel IO sindikalne organizacije redno in tudi zadnjo sejo pred občnim zborom. Člani izvršnega odbora so potrdili realizacijo proračuna za leto 1968 in proračun za tekoče leto. Imeli so pripombo na postavko v proračunu, ki se nanaša na postavko v proračunu kot pomoč članom zaradi nizkih osebnih dohodkov — nižja kategorija. S tem v zvezi je bil sprejet sklep, da je treba takoj po občnem zboru analizirati osebne dohodke delovnih mest D-2.

V zvezi s sprejetim proračunom posredujemo našim bralcem nekaj podatkov. 0,6 % sindikalne članarine, ki je bila zbrana lani, predstavlja oz. znaša 459.348,40 N din. Od te vsote IO sindikalne organizacije redno odvaja višjim sindikalnim forumom 262.835,15 N din, tako da ostane na proračunu IO 206.513,25 N din. Ta vsota pa se spet deli na sindikalne odbore v višini 91.992,80 N din. Predvideni proračun za leto 1968 je znašal 269.400 N din dohodkov in prav toliko izdatkov. Realizacija pa je bila naslednja: 279.811,61 N din dohodkov, izdatkov pa 241.935,76 N din, tako da je bil zaključni saldo 37.875,85 N din. Proračun sestavlja 44 % članarine, nepotrošena sredstva iz prejšnjega leta in odobrena dotacija v letu 1968 20.000 N din. Izdatki pa so bili razdeljeni na osebne dohodke, funkcionalne in materialne izdatke, pomoč članom ter ostala dejavnost. Glede socialne pomoči članom naj omenimo, da je le-ta znašala 35.203,60 N din, za kulturno-prosvetno dejavnost, kjer je mišljeno vzdrževanje čitalnice in Delavska enotnost, ki jo prejema sindikalni odbori v višini 6.815,60 N din. Za letošnje leto je sindikalna organizacija glede na stanje v Železarni prilagodila tudi svoj

proračun ter planirane dohodke in izdatke na osnovi pobrane članarine ter proračun znižala na postavko 265.800,00 N din dohodkov in izdatkov. Kljub temu, da v letošnjem proračunu dotacija Železarne ni upoštevana, pa ostane denar za pomoč članom ter za kulturno in športno dejavnost neokrnjen. To velja tudi za denar, ki ga prejema sindikalni odbori, medtem ko ni upoštevan denar za dejavnost, ki je bila financirana iz dotacije, ki jo je IO sindikalne organizacije prejel iz sklada skupne porabe v Železarni. Zato sindikalni odbori tega denarja letos ne bodo dobili.

Predsednik IO Srečko Mlinarič je še povedal, da so na seji sprejeli tudi osnutek pravilnika o finančnem in materialnem poslovanju ter vzeli na znanje pripombo nadzornega odbora, ki se je nanašala na finančno poslovanje sindikalnih odborov.

Izvršni odbor je razpravljal še o pripravah na občni zbor, ki bo okrog 20. marca. Datum občnega zbora bo določen na seji sekretariata. V zvezi s pripravami na občni zbor je bilo med drugim rečeno, da naj za pripravo poročil oz. celotnega gradiva služi analiza občnih zborov sindikalnih odborov, ki jo je pripravil IO. Prav ta-

ko je treba upoštevati zbrano gradivo, v katerem je analizirano delo IO v pretekli mandatni dobi. Na seji je bilo zelo poudarjeno, da naj občni zbor zahteva od republiških forumov informacijo, kako bo rešena problematika Železarne s pripombo, da je treba imeti pred očmi eksistenčni razvoj prebivalstva v gorenjskem kotu, ki je odvisen od doseženih rezultatov Železarne. Prav tako so na seji razpravljali o kadrovskem vprašanju, kar je še posebej važno zaradi sestave novega vodstva. Novoizvoljeni tovarniški odbor sindikalne organizacije Železarne bo štel 69 članov in pet članov nadzornega odbora.

Iz že omenjene analize dela IO je razvidno, da je sindikalna organizacija v Železarni svojo nalogo zelo dobro opravila. Delo pri reševanju zunanjih in notranjih problemov je bilo zelo obširno.

Ob koncu seje je sledila še informacija o poteku seje DSŽ, ki je bila istega dne v dopoldanskih urah. IO se v celoti strinja s sprejetim sklepom na seji DSŽ, da naj republiški forumi najkasneje do 20. marca odgovorijo in povedo, kako bo sapirana Železarna in pokrita izguba, prikazana v zaključnem računu. Vedeti moramo tudi, po kateri poti bo v prihodnje usmerjena črna metalurgija. Podatki morajo biti konkretni, da bo iz njih razvidna perspektiva. Nato so potrdili še program praznovanja 8. marca, dneva žena in rešili še nekaj drugih vprašanj.

O problematiki jeklolivarne smo obširneje pisali lani, ko so skrčili proizvodni program na polovico in prav tako zmanjšali število zaposlenih delavcev. O sedanji problematiki jeklolivarne pa sta nam nekaj več povedala obratovodja Jože BERTONCELJ in vodja jeklolivarne tov. OSVALD.

7

Športna manifestacija slovenskih železarjev

Letos naša Železarna proslavlja 100-letnico obstoja. Kod uvod v to slavje so bile v soboto in nedeljo na Jesenicah zimsko športna tekmovanja slovenskih železarjev. Na tekmovanjih so se srečali športniki treh slovenskih železarjev: Ravne, Štore in Jesenice. Pomerili so se v smučarskih tekih, veleslalomu, sankanju, streljanju, kegljanju in šahu. Skupno je nastopilo okoli 150 tekmovalcev in tekmovalk. V smučarskih disciplinah so tekmovali v Mojstrani, v sankanju pri Savskih jamah, v streljanju na strelišču Heroja Tomaža Verdника, v kegljanju na asfaltnem kegljišču Podmežakljo ter v šahu v šahovskem domu za Jelenom. Po dvodnevni borbi so z minimalno prednostjo — 1 točko, osvojili I. mesto naši sodelavci. II. je železarna Ravne, III. pa železarna Štore.

SMUCANJE:

V soboto popoldan so se najprej pomerili smučarji tekači na 8 km dolgi progi, v solo tekih. Na startu so se zbrali najboljši jugoslovanski smučarji — tekači. Prve vesti, ki so prišle iz proge, niso bile najbolj razveseljive za naše tekače. Tekma se je vse bolj bližala koncu, naši predstavniki pa so kljub dobri pripravljenosti zaostali. Na tej kratki progi je očitno prišla do izraza postava tekača. Visoki Ravenčani so to večje izkoristili in se uvrstili na prva dva mesta. Prvi naš

predstavnik Kobilica pa je bil tretji. Veselje Ravenčanov je bilo popolnoma upravičeno, naši pa so vsi tožili, da so se močno zamazali in, da jim smučke niso in niso hotele drseti po precej južnem snegu. Takoj po končanem teku so obljubili, da se bodo v nedeljo v štafetnem teku 3 x 5 km oddolžili za sobotni poraz. Napovedi pa so se vse uresničile. Štafeta Jesenice I. v postavi Mlinar, Kerštajn, Kobilica je zasedla I. mesto in s tem potrdila, da jih je v soboto res spremljala smola. Druga je bila štafeta Ra-

ven v postavi Krpač, Bavče, Dretnik. Na tretjem pa Jeseniška II. štafeta v postavi: Vidic, Kajžar, Rožič.

Rezultati:

Tek 8 km:

1. Dretnik	(R)	21.57.1
2. Bavče	(R)	22.00.0
3. Kobilica	(J)	22.21.7
4. Mlinar	(J)	22.59.4
5. Krpač	(R)	23.00.5

Štafeta 3 x 5 km:

1. Jesenice I.	39.44.6
2. Ravne II.	40.29.2
3. Jesenice II.	44.31.3

S tem pa smučarskih spopadov v Mojstrani še ni bilo konec. Ne v najlepšem vremenu, se je za veleslalom zbralo 25 smučarjev med katerimi ni manjkalo znanih imen kot so: Gašperšič, Kravthaker, Fanedl itd. Veliki favoriti na tem tekmovanju so bili naši sodelavci. Naš večkratni državni reprezentant Gašperšič ni razočaral in zasedel po dveh tekih zanesljivo 1. mesto z več kot 5 sekundami prednosti. Na drugem mestu je prav tako naš sodelavec Kravthaker, ki je le za pičlo sekundo pustil za seboj Ravenčana Fanedla. Vreme ni bilo najbolj naklonjeno, toda kljub temu dobra volja ni zapustila vse nastopajoče, prav tako pa tudi gledalce.

Rezultati:

1. Gašperšič	(J)	1.40,6
2. Kravthaker	(J)	1.45,4
3. Fanedl	(R)	1.46,5
4. Mlenšek	(R)	1.47,9
5. Skrinjar	(R)	1.48,5

SANKANJE:

Pri Savskih jamah nad Jesenicami so se zbrali sankarji. V soboto so na polumetni progi samo trenirali, v nedeljo pa so se pomerili za točke. Vsi nastopajoči so morali progo prevoziti dvakrat. Zanimivo je to, da so izredno pripravljenost pokazali sankarji Raven, toda kljub temu v sankarški konkurenci niso mogli ogroziti naše predstavnike. Našim sodelavkam ta podvig ni uspel in popolnoma zaslužno je po dveh izvrstnih vožnjah zasedla 1. mesto ravenčanka Zdovceva. Na drugem mestu je naša predstavnica Klemenčeva, na tretjem pa spet zasledimo Ravenčanko Savinčeva. Najhitrejši v obeh tekih pri moških je bil Jeseničan Prevč. Prav tako na drugem mestu zasledimo Jeseničana Dokla, ostala tri mesta pa zasedajo Ravenčani.

Rezultati:

Ženske:

1. Zdovc	(R)	2.14,7
2. Klemenc	(J)	2.24,8
3. Savinc	(R)	2.44,6
4. Oblik	(J)	2.46,2
5. Kavčič	(J)	2.50,5

Moški:

1. Prevč	(J)	1.56,9
2. Dokl	(J)	2.03,8
3. Herak	(R)	2.05,1
4. Kodrun	(R)	2.05,2
5. Kodrun E.	(R)	2.06,1

STRELJANJE:

Na strelišču heroja Tomaža Verdника so se pomerili strelci z zračno malokalibrsko puško. Že takoj v začetku smo lahko opazili, da bodo rezultati zelo dobri. Naši predstavniki tokrat niso imeli najboljšega dne. Vsa vidna prva mesta so osvojili gostje. V skupni razvrstitvi so tako ekipno pri ženskah kot pri moških zasedli prvo mesto strelci iz Stor.

Rezultati:

Ženske:	doseženi krogi
1. Verber	(Š) 233
2. Kavka	(Š) 225
3. Kralj	(J) 223
4. Hrovatič	(R) 216
5. Delavec	(J) 213
Moški	doseženi krogi
1. Špegelj	(R) 263
2. Korinšek	(R) 254

Rezultati:

Ženske — ekipno:

1. Železarna Ravne	3 točke
2. Železarna Štore	2 točki
3. Železarna Jesenice	1 točko

Moški — ekipno:

1. Železarna Jesenice	3 točke
2. Železarna Ravne	2 točki
3. Železarna Štore	1 točko

Najboljši posamezniki:

1. Miha Hafner	(J) 869
2. Stane Železnikar	(J) 879
3. Franc Crv	(J) 869

SAH:

V šahovskem domu je bil najprej na sporedu dvoboj Ravne : Jesenice. Zvečer pa so se naši predstavniki pomerili še z igralci iz Stor. Prvi dvoboj Ravne : Jesenice, se je končal z rezultatom 3:1. V drugem pa so Jeseničani goste premagali kratko s 6:0. Dvoboj Štore : Ravne se je končal 1:5 v korist korošcev.

Končni vrstni red je: Železarna Jesenice, Zel. Ravne, Zel. Štore.

Smučarska ekipa železarne Ravne

3. Dimc	(J) 353/5
4. Dobravec	(J) 253/3
5. Dečman	(Š) 247

Posamezni rezultati dvobojev:

Ravne : Jesenice

1. Žunec : Zorko	0:1
2. Jesenek : Simčič	1:2 1/2
3. Ristič : Krajnik	1/2:1/2
4. Kolar : Krničar	0:1
5. Picelj : Jan	1:0
6. Burjak : Ciuha	1:0

Rezultat dvoboja Ravne : Jesenice 3:3

Štore : Jesenice

1. Janežič : Zorko	0:1
2. Sovič : Simčič	0:1
3. Potočnik : Krajnik	0:1
4. Arzenšek : Krničar	0:1
5. Gorišek : Jan	0:1
6. Goršek : Ciuha	0:1

KEGLJANJE:

Na asfaltnem kegljišču Podmežakljo so se kegljači pomerili v soboto in nedeljo. Naši predstavniki so bili okrnjeni, saj je v moštvu manjkala državni reprezentant Slibar. Toda vseeno so vsa tri najboljša mesta zasedli Jeseničani Hafner, Železnikar in Crv. Pri dekletih te sreče ni bilo. Naše predstavnice so se morale zadovoljiti s tretjim mestom.

Direktor železarne Jesenice mag. inž. Kunc podeljuje priznanja najboljšim športnikom

Zmagovalec v veleslalomu, državni reprezentant Milan GAŠPERŠIČ, med vožnjo

vaška šahovskega dvoboja Jesenice : Ravne (Zorko B.) : Žunec J. (R)

Rezultati dvoboja Store :
sen 0:6
Prvinske športne igre so
ma. Končale so se za ne-
uterpolj, za druge manj
peš, vendar glavni smo-
r o dosegli. Slovenski
etapi, športniki smo s
m članjem okrepili našo
vzpost, jo bomo še nade-
a jali in dajali zgled do-
egadelovanja, ne samo

v pogledu športne rekreacije
ampak tudi na gospodarskem
polju to je v naši integraci-
ji.

KONČNI VRSTNI RED:

1. ŽELEZARNA JESENICE 24 točk
2. ŽELEZARNA RAVNE 23 točk
3. ŽELEZARNA STORE 10 točk
-ne

Četrty zimski množični pohod na Stol

ne nekaj let alpinistični odsek PD Jesenice pripravi
vstopno za že tradicionalni množični zimski po-
hogornikov, tabornikov, lovcev in članov ZZB NOV
najvišji vrh Karavank, Stol (2.236 m).

prvič je bil izveden tak pohod februarja 1962 ob 20-
letni velike bitke 40 borcev Jeseniške in Cankarjeve
čena Stolu s čez 2.000 dobro oboroženimi Nemci in
dočimi izdajalci. Drugič je bil pohod s še mnogo
ve udeležbo pozimi 1967, tretji pa februarja lani.

etošnji četrti zimski pohod na Stol bo v soboto,
8. marca, ko bodo vsi udeleženci prispeli do Valva-
sovega doma pod Stolum (1.180 m), kjer bodo pre-
sp.

nedeljo, 9. marca zjutraj pa bodo udeleženci
skaj s smučarji pod skrbnim vodstvom in varstvom
gokih vodnikov in reševalcev v skupni koloni odšli do
Pravne kočice in dalje na vrh Stola.

Planinsko društvo Radovljica, ki oskrbuje Valvasor-
jedom pod Stolum in PD Javornik — Koroška Bela,
ki pravi novo Prešernovo kočico na malem Stolu
(233 m) sta obljubila, da bosta obe planinski postoj-
jati odprti. Po zanimanju, prijavah in pripravih sodeč
se letošnjega zimskega pohoda na Stol v soboto in
nedeljo udeležilo večje število ljubiteljev zasneženih
go, ki bodo s svojo udeležbo počastili spomin pad-
le prvorborca Jožeta Kodra, ki je 20. februarja 1942
padel na pragu stare Prešernove kočice na Stolu in obu-
di spomin na velike in junaške dni NOB.

Planinsko alpinistična prireditve je že do sedaj
prasa ozek jeseniški okvir in zajela vse planinsko
alpinistične, taborniške in lovske organizacije Gorenj-
sk. Zelja in namen organizatorjev je, da se te spomin-
sk. zimsko-alpinistične prireditve v letošnjem letu ude-
leše več preživelih udeležencev bitke na Stolu, članov
ZZ NOV in ostalih ljubiteljev ter obiskovalcev zasne-
žen in razglednih Karavank.

Žuro

Miha Klinar: LUČI V SIVEM MESTU ● Miha Klinar: LUČI V SIVEM MESTU ● Miha K

60.

usoda, kakor reka položena v granitno strugo
reka, ki je za ljudi z dna revščine že tisočletja
položena med granitne bregove bede
reka, ki se zaman zajeda v granit
usoda, ki ti jo utesnjujejo drugi in iz katere
se ne moreš izviti, pa če še tako hočeš, hrepeniš
in se biješ
ne izviješ se ji
samo moč izgubljaš
se razbijaš ob granitu, dokler se ne razbiješ v
pene, in te odplavi čas
brez izpolnjenih želja
brez sledu
brez spomina
izgineš, kakor je pred Aninimi očmi izginila ti-
sta vodna vila v modrem
izgineš in se zaveš, da si samo nesrečna ženska
prezgodaj uvela
prezgodaj postarana
prezgodaj izžeta
nesrečna revmatska perica, ki ji niti želje niso
več dovoljene, a če se je polaste, pride kazni
spoznanje, kdo si, kaj si
uboga nesrečna perica, ki je gospa ni najela, da
bi ji razkazovala drago in svilen žensko perilo
in ker si pozabila, se je zgodilo
ledeni krč v prstih in členkih
in potem, groza, ki te je zvila bolj kakor krč
groza, ker so bile roke prazne
groza, ki te je do ramen pognala v ledeno vodo
in se ti zjedala z ledenimi iglami v prsi
groza, s katero si bredla z rokami od vtočne do
iztočne odprtine po izplakovalnem koritu
brezglavi strah pred tatinsko vodo

SIVO MESTO

tatinska voda, ki ti je izpodnašala roke
voda, ki te je oropala
voda — tatnica ...

Tako utripa kri v Aninih možganih, kljuva v
senca v čudnih ritmih, aritmično, kakor ji arit-
mično utripa srce. Kri ki se spreminja zdaj v led,
zdaj v razbeljeno vročico, s kakršno vselej prihaja
težka in nevarna bolezen.

In vse to se ponavlja, dokler se ne odpro vrata.

»Tine je,« ji zastane dih.

Ne upa ga poklicati.

Ne upa se izdati, da ne spi.

Ne upa vprašati, kje je hodil.

Boji se, da bo prižgal petrolejko.

Toda Tine samo tiho zapre vrata in se neslišno
tihotapi do svoje postelje.

»Spi. Samo da spi in ne sitnari,« si pravi, za
trenutek pomisli na nocojšnji večer in na Adelo,
ki jo je popolnoma po naključju srečal, in zaspi,
dokler ga ne vrže iz sna materin krik. »Mama,
kaj ti je?«

Toda mama ne odgovori.

»Najbrž se ji je kaj hudega sanjalo,« se Tine
pomiri, kakor da bi ne slišal maminega težkega
hropenja, še manj pa, da bi ob maminem težkem
dihanju pomislil, da je mama zbolela, težko zbo-
lela. »Samo utrujena je,« si misli, potem pa se mu
misli vrnejo zopet k Adeli:

Adela, najlepša med najlepšimi

Adela z ognjem daljnih zvezd v očeh

Adela z mesečino noči v laseh, temni padajoči
slap skoro do bokov

Adela s hojo ponosne žrebice

Adela z lepimi nogami in postavo, kakršne ni-
ma nobeno drugo dekle

Adela, ki prebujáš sladko boleče hrepenenje v
duši

Adela, ki vznemirjaš človeka do nepotešene stra-
sti

Adela, ki te ljubim

Adela, ki mi pomeniš vse

Adela, ki brez tebe ne bom nikoli srečen

Adela, ki si mi več kakor kdorkoli drugi
več kakor vse, kar bi mogel imeti človek rad
več kakor prijatelj
več kakor mati
več kakor jaz sam

Adela, ki me osrečuješ s svojim pozdravom, s
svojimi besedami, ki si mi jih naklonila

Adela, ki te čakam, ker sem tvoj že od prvega
srečanja, če me le hočeš

Adela, ki lahko storiš z menoj in iz mene vse,
kar te je želja in kar te je volja

Adela ...

Take besede vro iz Tineta, ki prvič čuti, da
resnično ljubi, in čigar misli so samo pri Adeli,
daleč proč od revščine, v kateri živi, daleč proč od
te zakrpane kolibe z zakrpanimi okni, daleč proč
od matere, ki je bolna, huje bolna, kakor sama
misli in čuti, saj misli bolj na dolg, ki si ga je
nakopala pri Kumrovi, kakor na bolezen, s katero
jo je morda zaznamovala že smrt.

A še manj misli na kaj takega Tine. Mama mu
je ta hip samo toliko v mislih, kako bi se jutri
(morda že danes, saj je ura najbrž že precej čez
polnoči) izmuznil od doma, ne da bi ga mama
vprašala, kam je namenjen.

»Sicer pa pride k mami Anda!« se spomni Vre-
govih besed. Torej mu ne bo težko, da bi odšel ne-
opazno zdoma in križaril po cestah, kjer bo morda
imel sečo in srečal Adelo, samo, brez družbe.

Obljubljeni Andin obisk je pravi dar. Večji, ka-
kor pomoč, ki jima jo je pri Rdeči pomoči izpo-
sloval Vreg in ki jo bosta z mamom zdaj sleherni
mesec prejela.

Da, Anda bo prišla in on bo lahko šel ven iskat
Adelo.

Tine ne ve, da iz njegovega sanjarjenja ne bo
nič.

Sedmo poglavje

1

Mati je bolna. Že drugi dan bolna, Tine pa je
včeraj izbral Andin obisk in se šel potepat po me-
stu, ne da bi srečal Adelo. Sele zvečer se je vrnil
in ko je v kolibi prižgal petrolejko, se je zgrozil
nad materinim obrazom, s katerega je odsevalo
nekaj podobnega kakor z očetovega nekaj dni pred
smrtjo.

In ta čuden odsev, ki Tineta spominja očetovih
zadnjih dni, je še vedno na maminem obrazu, mu
lega s strahom v dušo in se preceja skozi sito
vesti z očitki, ne samo, ker je včeraj pustil mamu
ves popokdan samo, kakor da ni že zjutraj opazil,
da je bolna, marveč tudi zato, ker ni bil v soboto
trmast in jo je pustil, da je šla delat.

Da, sam jo je videl, kako je splakovala pri ra-
kah, pa ni pomislil, da bi se mogla prehladiti, hudo
prehladiti, a še manj, da jo bo tisto splakovanje
v ledeno mrzli vodi priklenilo na posteljo.

Toda kako naj bi predvčerajšnjim pomislil, da
bo mama zbolela. Ali ni mama vso zimo prala in
splakovala pri rakah, pa je bil še hujši mrz kakor
v soboto, ko je ves dan sijalo sonce in je bil zrak
mil od mlačnega vetra, ki je komaj opazno vel in
dihal mlačno toploto v mračni zrak.

Prav nobenega mraza ni bilo. Sam je dolgo po-
hajal pred Mokričevo trgovino, pa ga ni prav nič
zeblo. In tudi ponoči, ko se je okrog enajstih vračal
domov, ni bila noč prav nič bolj hladna od ve-
čera.

Le kako se je potem mogla mama tako strahot-
no prehladiti? Mimo tega pa jo je še zgrabila in
zvila njena stara bolezen, da se more le z največ-
jimi bolečinami premikati in obračati na postelji.

To bo trajalo nekaj dni, šele potem bodo naj-
hujše bolečine popustile.

Vsaj včeraj je mislil Tine tako in si zato zaradi
mame ni delal prevelikih skrbi. Na ognjišču ji je
grel opeko in zavito v cunjjo potem dajal mami
ter jo priganjal, naj si jo vendar že položi ob raz-
boleli bok. Preveč pa ni drezal vanjo, saj so bile
njegove misli pri Adeli in je komaj čakal, kdaj bo
prišla Anda, da bi prevladil nanjo skrb za mamu.

Ali smo vse storili za naše otroke?

Pred nami je 8. marec — dan žena in z njim mnogo veselja, kakor tudi skrbi in dela. Ob tem dnevu bi želela napisati nekaj misli ženam — materam šoloobveznih otrok. Mnogo je med njimi takih, ki vzorno skrbijo za svoje malčke, jih uspešno usmerjajo, z njimi sočustvujejo in jim pomagajo z nasveti in z razumevajočim pogledom, kadar zaidejo v težave. Precej je pa še tudi takih mamic, ki se trudijo, a ne dosegajo željenih uspehov. Otrok ne dosega pravega uspeha v šoli, se jim odtuji, ali pa že hodi svojo pot. Prav tem želim posvetiti te vrstice.

Najvažnejše je, da prihajate čim večkrat v šolo. Tam ne boste zvedeli le za tak ali drugačen učni uspeh otroka, ampak tudi za vse ostalo, pa čeprav ne bo prijetno. Izgovor »ne grem v šolo, ker mi samo slabo govorijo o otroku«, je neprepričljiv, da ne rečem asocialen. Kakor je potrebno zdraviti bolezen, da ne obolijo še drugi, tako je tudi nujno odpravljati nedelavnost in druge moralne hibe, da se ne razširijo. Tudi zdravnik ne pove nič dobrega, če mu pripeljete hudo bolnega otroka. Če se potem ravnate po njegovem nasvetu in mu zaupate, se otrokovo zdravje izboljša. Podobno se dogaja tudi v šoli. Otrok čuti pomoč in pritisk z obeh strani in popusti v svoji nedelavnosti in podobnem. Še mnogo pomembnejše pa je sodelovanje takrat, če otrok res »šepa« in težko dojema snov. V takem primeru je tesno sodelovanje šole in doma predpogoj za njegov napredek. Žal pa prenekaletarji starši preveč radi poslušajo le otroka, ne upoštevajo pa, da otrok pri najboljši volji ne more biti objektivni. Krivično bi tudi bilo, če bi ga obdolžili, da laže. Ne, on si predstavlja šolsko delo in učenje po svoje in če ni tako, misli, da se mu godi krivica. Je pa večkrat daleč od prave slike potreb in zahtev šole. Iz dolgoletnih izkušenj vem, da se le najnadarjenejši približajo pravemu stanju. In prav tu je tisti trd oreh, ki ga vedno glodamo med seboj, šola in starši. Ne stojimo na enakih pozicijah. Večkrat tudi staršem ni jasno, kaj mora šola zahtevati od učencev. Otrok tako čuti, da starši krivijo šolo za njegov neuspeh in ne njega, on ni več krivec, ampak žrtev razmer, zato še bolj popusti. Premagan je še zadnji in najmočnejši zadržek v njegovi nedelavnosti, zato drvi v propad, od koder je povratek težaven. Le kako naj popravi vse nazaj, če prej sproti ni mogel delati. To bi bilo isto, kot če bi se hotel naenkrat najestji za pol leta ali več.

Zato ponovno poudarjam, sprejmite nasvete šole tako, kot zdravnikove, sodelujte s šolo, saj hoče vašim otrokom samo dobro in s tem tudi vam. Ne dvomite vanjo in ji zaupajte!

Da bi svoje besede še podkrepila, citiram pisanje neke učenke 7. razreda, ki tudi osvetljuje enega od vzrokov otrokovega neuspeha. Takole je napisala v svoji nalogi:

»V življenju srečujemo mnogo ljudi: srečne, žalostne, zadovoljne in nezadovoljne, pa zopet take, ki so srečni s tem, kar imajo, čeprav ni veliko. Zdi se mi, da izoblikuje značaj človeku že vzgoja v otroških letih in pa okolje, v katerem živi. Gotovo se otrok lažje uči, če ga pri tem ne motijo drugi. Zlasti je pa važno, da živi v prijetnem družinskem okolju. Otroci, katerih starši živijo v nesoglasju, to zelo občutijo, ker prav gotovo zanje ni dobre in prijazne besede. Tako preiščujejo o vzrokih teh prepirov in ne morejo zbrati svojih misli pri učenju, če se sploh še učijo. Temu sledijo slabi uspehi ter tako nov povod za prepir v hiši.

Vse to lahko zavede otroka, da si išče družbo, ki ni vedno najboljša ter zahaja v dejanja, katerih posledice čuti vse življenje. Čeprav sem še zelo mlada, imam tudi jaz v tem pogledu izkušnje. S svojimi starši nisem nikdar živela. Spominjam se, da sta me obiskovala, ko sta bila še poročena, čeprav nista živela skupaj. Potem pa so obiski prenehali, zakon je bil razvezan. Mama je odšla v tujino, oče pa na svoj dom. Meni pa je bilo strašno dolg čas. Čakala sem in čakala, čeprav sem dobro vedela, da ne bo nikogar več k meni. Kadar sem bila sama, sem jokala in jokala, zdravniki so pa mislili, da imam prehlajene oči. Zaskrbeli so me, ker so jo vsi pomilovali, ko ji je umrl oče. To se mi je zdelo krivično, saj ji je vendar ostala mama, ki jo je tako ljubila. Jaz pa sem ljubila

svojo mamo in si jo želela, a je ni bilo.

Ničesar mi ne manjka! Moji rejniki so dobri in mi izkazujejo vso pozornost ter skrb. Kljub temu pa sem večkrat žalostna in misli mi uhajajo k njima, ki bi morala biti pri meni, pa ju ni. Ko premišlujem o tem, si na tihem dopovedujem, da če bi bila mati, ne bi nikdar zapustila svojega otroka, pa če bi se še tako težko prebijala skozi življenje.

Edino, kar si želim, je to, da bi uspešno zaključila šolo, si izbrala poklic in ga z veseljem opravljala ter bi se tako najlepše zahvalila za trud z menoj tistim, ki sedaj skrbijo zame in me vzgajajo.

Tako torej piše majhno dekletce, ki je pa v izkušnjah že zrelo. Ob vsej brezhibni skrbi rejnikov pogreša predvsem čustvene povezave s starši, zlasti z mamo, čeprav ne zna tega točno povedati. Otroku torej ni dovolj le obleka, hrana, denar za izpolnitev njegovih materialnih želja in prostega časa. Otrok še mnogo bolj potrebuje duševno zblizanje, toplino in ljubezen staršev. Kjer je tako, ni otrokovih strahov, vsaj stalnih ne. Zato je nujno, da mu dajemo prav to — sami sebe — svoj čas in toplo besedo, pa čeprav nas življenje podi iz dela v delo. Za otroka moramo najti čas — in to oče ter mati, pa čeprav na škodo drugega dela. Tudi družbi bomo dali največ, če bomo svoje otroke vzgojili v telesno in duševno ter družbeno-moralno zdrave državljanke. Otrok naj se čuti trdnega ob naši pomoči — pomoči staršev, ko vstopa v svojo življenjsko pot, pa čeprav sam odloča o svojih korakih.

IVA

Srečanje športnikov srednjih šol Trbiža, Beljaka in Jesenic

V torek, 4. marca so se pomerili v veleslalomu in teku v Mojstrani učenci naslednjih šol:

iz Trbiža: nižje in višje gimnazije ter poklicne industrijske šole,

iz Beljaka: nižje in višje gimnazije za deklice in dečke, meščanske šole in trgovske akademije,

z Jesenic: višji razredi obeh osnovnih šol, gimnazije, poklicne industrijske in tehniške šole.

Prijavljenih je bilo 149 učencev in učenk.

V teku na 3,5 in 8 km je startalo 40, v veleslalomu na 1000 m z 31 vratici pa 109 tekmovalcev in tekmovalk. Velikostni prireditvi obmejnih mest so prisostvovali župani vseh treh občin, svetniki za šolstvo Koroške deželne vlade in Videmske pokrajine, Zavod za prosvetno-pedagoško službo v Kranju, predstavniki šol in drugi gostje.

Ob slovesni razglasitvi rezultatov in uvrstitvi je župan Beljaka inž. Reš povabil mladino sodelujočih šol na enako srečanje v letu 1970 na Koroškem. Organizator tekmovanja so bile letos strokovne šole pri Železarskem izobraževalnem centru Jesenice. Podrobno boste brali v naslednji številki Železarja.

L. B.

Radio klub Železar kliče CQ CQ...

Poročali smo že, da se je dne 26. 2. 1969 pričel radiotelegrafski tečaj za vojaške obveznike. Tečaj se bo nadaljeval vsako sredo in petek od 16. do 18. ure v prostorih kluba. Zazeleno bi bilo, da se na ta tečaj prijavijo tudi vojaški obvezniki — radiotelegrafisti, ki so lani odslužili vojaški rok. Upamo, da boste razumeli namen tega tečaja in nadaljevali z več-

banjem in s tem obdržali uvežbanost, ki ste si jo pridobili v JLA.

Ker se je prijavilo precejšnje število mladincev za radiotelegrafski tečaj kot začetniki, smo organizirali tudi tečaj za začetnike in to vsak torek od 16. do 18. ure. Tečajniki bodo na koncu tečaja polagali izpite. Vsak mladinec, ki bo položil izpit za radiotelegrafista amaterja, bo imel možnost delati v klub-

ski P. P. S. Poleg tega bo pri vstopu v JLA imel možnost nadaljevati z učenjem oziroma utrjevanjem pridobljenega znanja za zveze.

Upamo, da bo naš klub CQ CQ... prišel do vseh tistih, ki imajo veselje do tega znanja, poleg tega pa tudi zavest, da bodo kot radiotelegrafisti veliko pripomogli pri utrjevanju naše obrambne moči.

50 let skupnega življenja

Preteklo soboto sta praznovala 50-letnico skupnega življenja Ciril in Ivanka Bukovnik z Jesenic. Poročila sta se 8. februarja 1919, kmalu po končani prvi svetovni vojni. Razmere, v katerih sta se odločila za skupno nadaljevanje življenjske poti, so bile takrat zelo težke, saj ni bilo hrane in tudi ne obleke. Ciril Bukovnik je dobil zaposlitev v naši Železarni leta 1910. Takrat je bilo v Železarni vpeljeno 18-urno delo. Prva tri leta je bil zaposlen v martinarni, nato pa do upokojitve v mehanični delavnici na Jesenicah, kjer je delal po 12 ur. Ko je bil pri vojakih, se je zblizal s športom, po vrnitvi na Jesenice pa se je aktivno udeleževal v športnem društvu Svoboda, ki se je pozneje preimenovalo v Enakost. V društvu je več let delal skupaj z Gregorčičem, Bokalom in drugimi naprednimi športniki. Da bi društvo čim bolj uspevalo, so prirejali plesne vaje in z dohodkom krili potrebe za nabavo športnih dresov in kritje ostalih stroškov. Tov. Bukovnik se zelo rad spominja dogodkov med obema vojnama. Dobro mu je v spominu praznovanje 1. maja 1917 in 1918, ki je potekalo ob silovitem nasprotovanju takratne žandarmerije. Tudi sicer je bil aktiven in več let organizacijski zaupnik v SMRJ v mehanični delavnici. Poleg tega je sodeloval tudi v gostilniški in konzumni zadruzi, pri hranilnici in posojilnici in pri STAN IN DOM.

Jubilantoma se je v zakonu rodilo troje otrok. Hčerki živita na Jesenicah oziroma v Trbižu, sin, znani športnik, pa je izgubil življenje ob bombnem napadu na Jesenice 1. marca 1945.

Ko je sodelavcu našega uredništva pripovedoval o njuni življenjski poti, dolgi pol stoletja, je povedal, da je bila svatba v nekdanji Kovačevi hiši, kjer je imela ženina teta gostilno, danes pa je v njej IBM oddelek. Tov. Bukovnik bo kmalu dopolnil 75 let, njegova žena Ivana pa 67 let. Obletnico poroke sta praznovala v ožjem družinskem krogu, skupaj z njegovim bratom Mirkom, ki je prav tako v minulih dneh praznoval 50-letnico poroke.

Številnim čestitkam ob njunem življenjskem jubileju se pridružujemo tudi mi.

21 odst. proračuna za sanacijo

(nadalj. s 1. str.)

— Skupščina občine priporoča temeljni izobraževalni skupnosti Jesenice, da pogodbeno obveznost železarne Jesenice za sofinanciranje investicij v osnovno šolo iz leta 1968 preloži na poznejši čas.

— Skupščina občine Jesenice priporoča UO občinskega sklada skupnih rezerv gospodarskih organizacij, da razpoložljiva sredstva sklada za leto 1969 uporabi kot kredite v razmerju železarne Jesenice in ostalo gospodarstvo občine 50 % : 50 %, v kolikor je seveda Železarna za ta kredit zainteresirana. Čeprav so občinske možnosti za sanacijo Železarne več kot skromne, za občino pa zelo pomembne (celotne olajšave železarni Jesenice po tem predlogu znašajo 21% planiranih proračunskih sredstev za leto 1969), se kljub temu predlagani ukrepi osvojijo.

— Opozori naj se republiške in zvezne predstavniške in politično-izvršilne organe, da z vsa resnostjo in po najhitrejšem postopku sprejmejo ukrepe za sanacijo železarn ter panogi ustvarijo enake pogoje gospodarjenja kot jih imajo ostale panoge našega gospodarstva, to pa je tudi osnovni princip naše gospodarske reforme in osnovni princip našega samoupravnega sistema.

— Skupščina občine je enoglasna, da so to maksimalni napori, da ne moremo rešiti vprašanja črne metalurgije v okviru občine, ampak da je to nacionalni problem in je odgovor za rešitev te panoge na republiki in zvezi. Zato naj se republika v najkrajšem času odloči o konceptu črne metalurgije v slovenskem gospodarstvu.

— Dočeli so delegacijo, ki naj bi pri predsedniku skupščine SRS Sergeju Kraigherju obrazložila problem črne metalurgije: Franc Žvan — predsednik skupščine občine Jesenice, Franc Kobentar — predsednik občinskega zbora SOb Jesenice, France Božič — predsednik zbora delovnih skupnosti SOb Jesenice, mag. inž. Peter Kunc — direktor železarne Jesenice, Milan Kristan — poslanec republiškega zbora ter inž. Ivo Arzenšek — poslanec republiškega gospodarskega zbora.

Da so sklepi in ukrep, seveda tisti, ki konkretno obnavljajo denar za naš železarski kolektiv, lahko le simbolična pomoč, kaže podatek, da bi ves čisti proračun občine pomenil le 18% celotne izgube Železarne. Odborniki so se tudi zavedali, da bodo ti sklepi pomenili vrsto težav v občini, saj ne bomo smeli misliti na kakršna koli večja nova komunalna dela, prav tako pa bo potrebno dobiti drugje denar za nadaljevanje gradnje osnovne šole v Kranjski gori.

V nadaljevanju seje občinske skupščine so odborniki potrdili nekatere spremembe odloka o prispevkih in davkih občanov in odloka o komunalnih taksah, potrdili so odlok po katerem se podaljša

veljavnost letne osnove in višina letnega zneska davka od stavb tudi za leto 1968 po enakih osnovi kot je bila leto poprej, potrdili pa so tudi odlok o plačevanju prispevka v rezervni sklad občine za potrebe gospodarskih organizacij.

Več razprav je bilo ob določitvi stopenj dohodka za potrebe TIS. Ker je za letos predvideno nekaj več denarja za potrebe šolstva in ker je občinski proračun manjši od lanskega, so sklenili, da TIS prispeva 400.000

N din za gradnjo osnovne šole v Kranjski gori, kar je bila sicer obveznost skupščine občine. Poleg tega je bilo TIS priporočeno, da čimbolj gospodarno deli denar na osnovi nujnih potreb porabnikov ter da naj uvede 10% začasno omejitev izdatkov.

Na koncu seje so odborniki potrdili še odlok o določitvi volilnih enot in območij zborov volivcev in zborov delovnih ljudi za volitve odbornikov skupščine občine ter opravi nekaterih razrešitev in imenovanj. L. T.

Bolj nas skrbi perspektiva Železarne, ker smo prepričani, da se bodo stvari za nazaj sanirale

(nadalj. s 1. str.)

Namen razširjene seje je v uvodu razložil politični sekretar Lotrič in s konkretnimi akcijami in pokazatelji utemeljil dosedanja prizadevanja delovnega kolektiva, samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij Železarne za sanacijo kritičnega stanja v Železarni. K tem prizadevanjem je svoj delež dodala tudi skupščina občine Jesenice, medtem ko od republiških in zveznih organov ni bilo doslej odziva. Sedanje stanje Železarne pa vedno bolj prerašča iz gospodarskega tudi v politični problem. To je tudi narekovalo potrebo, da o tem spregovorijo tudi komunisti in sprejmejo ustrezna stališča in sklepe. Direktor Železarne mag. inž. Kunc je potem zelo realno in konkretno opisal vsa dogajanja v Železarni in v metalurgiji nasploh po uvedbi gospodarske in družbene reforme. Svoje prepričljivo in nazorno izvajanje je zaključil s prikazom mer in ukrepov, ki so bili sprejeti v kolektivu za sanacijo težkega položaja in seznanil navzoče tudi že s spodbudnimi rezultati sanacijskih mer, poudaril pa je, da so za sanacijo potrebne tudi ustrezne mere in ukrepi republiških in zveznih organov, medtem ko je SOb Jesenice že sklepala o svojem prispevku za sanacijo sedanjega stanja. Posledic neustreznih mer in instrumentov veljavnih za metalurgijo ne more sanirati sam delovni kolektiv, ampak je potrebna intervencija širše družbene skupnosti.

Po izvajanju direktorja mag. inž. Kunca je delovni predsednik in sekretar tovarniške konference ZKS Železarne Tomaž Ertl prebral stališča in sklepe SOb Jesenice ter govoril o prizadevanjih in sodelovanju družbenopolitičnih organizacij Železarne s samoupravnimi organi in upravo podjetja pri odpravljanju notranjih težav in intenziviranju prizadevanj za sanacijo stanja. Delovnemu kolektivu je potrebno vrniti zaupanje z jasno začrtano perspektivo nadaljnjega razvoja

metalurgije in odstranjen bo nemir, ki ga politični delavci čutimo pri svojem vsakodnevnem političnem delu, je zaključil sekretar Ertl.

V razgovoru, ki je sledil tem uvodnim mislim, so sodelovali Zdravko Pogačnik, Stane Torkar, predsednik občinskega sindikalnega sveta Stefan Rodi, Stane Zorman, Krsto Sučak, predsednik DS Železarne Franc Kobentar, Franc Brauhar, Zdravka Ramovž, predsednik tovarniškega sindikata Srečko Milnarič, Ivko Saksida, Mara Talarjeva in Andrej Sodja.

V debato se je vključil tudi sekretar CK ZKS inž. Marinc, ki je poudaril, da se s skupnimi napori in izdelanimi programi problemi črne metalurgije morajo rešiti. Zagotovil je, da bodo kot politični organ vplivali na to, da se reševanje problematike pospeši in da čimprej pride do ustreznih stališč.

Delovni predsednik je po štirinurni razpravi ob zaključku naglasil, da ne pričakujemo, da bodo navzoči predstavniki že danes pokazali na rešitev problemov, želimo pa od njih, da bodo vplivali na republiške organe, da najhitreje sprejmejo ustrezne rešitve. Zagotovil je, da bo delovni kolektiv Železarne naredil maksimalno za sanacijo stanja in se tudi v bodoče boril za čimboljše uspehe, ker nas v to sili naša lastna eksistenca, to pa ilustrirajo tudi pozitivni procesi, ki jih ugotavljamo v Železarni. Naredili bomo tudi vse, da bomo čisti hodili pred slovensko in jugoslovansko družbo.

Ob zaključku je sekretar Ertl ugotovil, da iz razgovora lahko povzemamo, da konferenca podpira dosedanja prizadevanja vseh dejavnikov v Železarni, podpira tudi zahtevo, da se sanacija na vseh nivojih pospeši in perspektivno reši železarstvo v okviru slovenskega gospodarstva. Obenem pa to zavezuje ZK, da naredi vse, da bo delovni kolektiv Železarne vztrajal in še nadalje razvijal vse možnosti za uspešno reševanje notranjih sanacijskih mer za čimboljše poslove rezultate.

Borci na Blejski Dobravi o svojih problemih

Na letnem občnem zboru, ki je bil 22. februarja udeležba sicer ni bila tako številna, kakor smo jo bili navajeni vsa zadnja leta, vendar smo s potekom občnega zbora lahko zadovoljni.

Čeprav se razprava na poročilo odbora ni mogla prav razviti, je bilo vendar čutiti, da je veliko zanimanje za načeta vprašanja, posebno po diskusiji Dušana Stareta, člana sekretariata občinskega odbora ZZB NOV na Jesenicah. Nakazal je delo in prizadevanje občinskega odbora za rešitev nekaterih problemov borcev NOV. Tu je predvsem stanovanjski problem borcev, ki naj bi bil rešen v letu 1970, dalje zaposlovanje otrok borcev, ter nešteto drugih zadev, ki neposredno zadevajo borce. Kritično pa je ocenil udeležbo članov na raznih proslavah v preteklem letu ter tudi sam odbor na Blejski Dobravi, ker ni organiziral na dan mrtvih komemoracije pred spomenikom padlih borcev in žrtev fašističnega terorja, kakor je bil običaj vsa zadnja leta.

Tov. Ambrožič je na kratko obrazložil pomen vseljudske narodne obrambe, katera je tako važna v današnjem času. Omenil je tudi veliko udeležbo občanov na prvem predavanju o narodni obrambi, kateremu bodo sledile še štiri.

Udeleženci občnega zbora so bili na kratko seznanjeni o delu komisije za interniranje, zapornike in deportirance, katera ima v tem letu pester program. Dokončno bo urejena statistika vseh pregnancev, katerih je bilo v jeseniški občini več kot 2.100, namerava pa tudi pripraviti

srečanje zapornikov, internirancev in deportirancev.

Nekateri so bili proti temu, da se osnuje samostojna organizacija rezervnih oficirjev in podoficirjev, ker bi se s tem cepile naše vrste, mnenja so bili, da naj ostane enotna organizacija.

Precej časa so se zadržali na nekaterih primerih, ki se kakor rak rana vlečejo že več let. To so primeri tovarišev aktivistov, kateri so vložili pred leti prošnjo za priznanje delovne dobe v dvojnem štetju in tudi predložili dokaze o svojem aktivnem udejstvovanju v času NOB. Iznašali so mnenje, da je komisija pri občinskem odboru ZZB NOV morda le preveč pristransko ocenjevala njihovo delo za narodnoosvobodilno gibanje. Mnenja so bili, da je odklonitev tega zahtevka udarec v obraz nekdanjim poštenim aktivistom in borcem.

Končno so udeleženci izvolili nov odbor in ga zadolžili, da na prvi seji sestavi program dela za tekoče leto na podlagi zapisnika. V tem letu so razne obletnice in proslave na katere smo se dolžni dobro pripraviti, je dejal nekdo izmed članov in odbor bo imel dovolj hvaležnega dela.

Iznešeno je bilo tudi mnenje, da bi v letošnjem poletju priredili članski izlet k Urhu, kjer marsikdo izmed članov še ni bil.

Ob skromni zakuski so se udeleženci občnega zbora še dolgo v noč zadržali v tovariških razgovorih, saj se ob takih srečanjih res obudi marsikateri spomin iz časov NOB.

ss

Neznana partizanka — nedokumentirana slika v oči za del. gib. in NOB tehničnega muzeja. Karkoli veste o sliki sporočite

Odgovor na članek: »Kot odgovor naj govorijo dejstva«

Ker sem eden izmed dopisnikov odprtega pisma kulturnih ustanov, ki je bilo objavljeno v glasilu Železar, dne 21. 2. 1969, želim osebno odgovoriti na postavljena vprašanja tov. Varla, ki so bila objavljena v prispevku pod naslovom »Kot odgovor naj govorijo dejstva«, dne 21. 2. 1969 in, ki se nanašajo na glasbeno šolo.

Opozoriti moram, da ne nameravam posredovati širšega statističnega pregleda delovanja glasbene šole, ker bi moral rabiti precej prostora in časa, da bi lahko iz tako pestrega delovanja šole odobito do danes, izluščil vse potrebne podatke. Navedel bom samo nekaj dejstev in se omejil na vprašanja in odgovore.

Kaj je bilo narejenega po priporočilih, ki jih je o nadaljnjem razvoju šole in glasbene kulture v občini Jesenice leta 1965 sprejela občinska skupščina?

Prepričan sem, da občani Jesenic vedo, da glasbena šola zelo resno jemlje svoje poslanstvo. Tovariš Varl je popolnoma prezrl dejstvo, da je glasbena šola prav v tem obdobju masovno in s kvalitetnim programom nastopala s svojimi učenci in predavatelji na internih in javnih produkcijah, proslavah, koncertih in drugih prireditvah v občini in zunaj nje. Prav v letu 1967/68 je na svojem zaključnem koncertu prikazala vso svojo raznovrstno

dejavnost, saj so nastopali razni ansambli, od mladinskega orkestra, harmonikarskega zbora, baletnega oddelka, komornih sestavov, velikega orkestra, ki je spremljal vokalne in instrumentalne soliste, kar je za nižjo glasbeno šolo poseben uspeh. Publika je pozdravila kvalitetno in kvantitetno rast šole, saj je napolnila dvorano in vsako točko toplo pozdravila.

Pisec dalje ugotavlja, da primanjkuje kadrov za osnovne šole in kadrov v instrumentalnih in vokalnih amaterskih dejavnostih v občini.

Tudi to trditev lahko izpodbijem s podatki: v letošnjem šolskem letu nadaljuje glasbeni študij v Ljubljani 9 naših absolventov, ki so vsi pripravljeni po končanem študiju priti na Jesenice. Seveda pa je vprašanje, če bodo dobili zaposlitev, ker je že danes skoraj po vseh osnovnih šolah strokovno zaseden glasbeni pouk. Dejstvo je, da prav iz naše šole odhaja na glasbeni študij v Ljubljano, v primerjavi z drugimi nižjimi glasbenimi šolami v Sloveniji, relativno veliko število absolventov. Ni pa naša krivda, če se nekdanji naši absolventi ne vračajo na Jesenice, vsak državljan ima namreč polno pravico, da se zaposli tam, kjer mu delovni pogoji najbolj ustrezajo.

Vse glasbene ansamble v občini sestavljajo skoraj izključno nekdanji in sedanji učenci šole, v instrumentalni

in vokalni zvrsti. Pisec pozablja, da je za to na voljo dokumentacija, iz katere je točno razvidno, kaj je glasbena šola storila za vzgojo kadrov.

Tovariš Varl sprašuje, zakaj odhajajo iz naše šole strokovni kadri z visoko izobrazbo; v zadnjih letih je zapustil šolo samo en delavec z visoko izobrazbo. Omenjeni delavec je zaprosil za sporazumno prekinitev delovnega razmerja iz zdravstvenih razlogov, obstaja pa možnost, da se bo z novim šolskim letom vrnil. V zvezi z razpisanim delovnim mestom naj povem, da je stvar kolektiva, koga izvoli za to delovno mesto.

Pisec članka navaja, da glasbena šola ne dovoli svojemu učencu sodelovanje v sestavi osnovne šole. Povedati moram, da nas osnovna šola ni obvestila o delovanju instrumentalnega ansambla na osnovni šoli. Menim, da bi se ognili nesporazumu, če bi take in podobne zadeve reševali uradno, ne pa da o tem odloča učenec sam. Šola ima vso pravico učencu, ki ne napreduje, prepovedati kakršnokoli sodelovanje v ansamblih na šoli ali zunaj nje. Tak učenec mora najprej predelati zahtevano učno snov, ker v nasprotnem primeru ne more biti pripuščen k prestopnemu izpitu in mora ponavljati razred. Stroški šolanja pa se tako povečajo za starše in družbo.

Pisec sprašuje, zakaj na glasbeni šoli ne traja pouk 210 učnih dni kot to predpisuje zakon. Res je, da se začnjenja pouk na glasbeni šoli kasneje kot na ostalih šolah; želim pojasniti, da pri nas začnjenjamo z vpisovanjem takrat, ko se na vseh ostalih šolah že pričnjenja pouk; šele pri vpisovanju dobimo točne urnike pouka na matičnih, tj. na osnovnih in srednjih šolah. Po končanem vpisovanju nam je znan urnik vseh učencev. Šola se mora urnikom na matičnih šolah prilagoditi; na podlagi danih podatkov lahko sestavi tudi svoj urnik.

Na vprašanje pisca, kaj je šola prispevala za srednješolski in mešani pevski zbor, moram odgovoriti z nekaj številkami:

v letu 1966 je prejel srednješolski pevski zbor iz sredstev glasbene šole 5.614,28 ND, od tega za honorar dirigenta 2.114,28 ND (s prispevkom) in za študijsko letovanje na morju 3.500,— ND. V letu 1967 je dobil srednješolski zbor naslednja sredstva: za honorar dirigenta 2.016,00 ND. Za študijsko letovanje zbora na morju pa je temeljna izobraževalna skupnost Jesenice s pisnim odlokom odvzela glasbeni šoli 4.500,— od celotnega globala. Kljub pomanjkanju finančnih sredstev je glasbena šola sofinancirala godbe na pihala v jeseniški občini, tako da je honorirala njihove dirigente. V

letu 1966 so znašali honorarji dirigentov s prispevkom 3.017,14 ND, v letu 1967 pa 2.824,34 ND. Za leto 1968 pa je prejela glasbena šola za 10.957,— ND manjšo dotacijo kot za leto 1967 in ni mogla več financirati teh dejavnosti. V podkrepitev gornjih dejstev navajam podatke o višini dotacije, ki jo je šola prejela v letih:

— 1965 sredstva iz sklada za šolstvo	223.380,—
— 1966 sredstva iz sklada za šolstvo	224.640,—
— 1967 sredstva iz Temeljne izobr. skupn.	215.457,—
— 1968 sredstva iz Temeljne izobr. skupn.	204.500,—

Kljub težki finančni situaciji je šola prevzela za ustanovitev ženskega zbora vso propagando, odstopila v brezplačno uporabo kurjeno učilnico in klavir, tako da zbor lahko nemoteno deluje. Pri pomnjam, da se je šola močno angažirala, da je do ustanovitve tega zbora sploh prišlo. Dirigent omenjenega zbora je dobil na šoli vse razumevanje in pomoč, kar lahko tudi sam potrdi.

Rad bi se še povrnil k prvemu vprašanju, navezal pa ga bom tudi na zadnje, ki ga postavlja tovariš Varl. Na vprašanje, ki zveni kot trditev, da iz množice učencev nismo vzgajali glasbene publike, naj v odgovor navedem samo nekatere izmed zadnjih prireditev, ki bodo trditve tovariša Varla ovrgle. Glasbena šola je v sklopu z gledališčem sofinancirala in pripravila uprizoritev operete, ki si jo je ogledalo 5.753 ljudi. Zaključnega koncerta glasbene šole se je udeležilo 396 poslušalcev. Zadnji koncerti pihalnega orkestra pa še bolj izpodbijajo ugotovitev tovariša Varla, saj je bil koncert z dvema ponovitvama razprodan. Rad bi pripomnil, da je na omenjenem koncertu sodelovala najmanj polovica sedanjih in nekdanjih učencev glasbene šole. Menim, da tov. Varl ni mogel prezreti na odru nastopajočega več kot 60-članskega pihalnega orkestra. Tudi simfonični koncerti ter koncerti operetnih in opernih arij so bili popolnoma zasedeni. Spominimo se samo valčkovega večera in koncerta operne glasbe s ponovitvami, na katerih je sodeloval simfonični orkester z domačimi in tujimi vokalnimi solisti itn.

Tovariš Varl obravnava glasbeno šolo vedno in povsod samo kritično, nima pa nikoli toliko poslušala, da bi za prizadevanja dal tudi priznanje. Omeniti moram, da se tovariš Varl ni udeležil našega zaključnega koncerta in potemtakem tudi ne bi smel kritizirati šole, ker njenega delovanja ne more dobro poznati.

Ob zaključku naj povem, da tovarišu Varlu v bodoče ne nameravam odgovarjati na kakršnakoli vprašanja, ker menim, da so za to pristojni določeni občinski organi, ki sem jim vedno na voljo.

Joža Varl

Lojze Jeram

Ne moremo biti z vsem zadovoljni

Ne želim polemizirati po posameznih odgovorih dosejanega ravnatelja glasbene šole, ki že sami po sebi izražajo neke vrste samozadovoljstvo z doseženimi rezultati glasbene šole in poznavalce problemov na šoli in v občini ne prepričajo. Še vedno vztrajam pri trditvi, da šola ni naredila tistega, kar bi morala in kar bi lahko, nikjer pa nisem trdil, da ni ničesar naredila. Res se šola lahko ponaša z nekaterimi lepimi dosežki, ki pa so bili preporedki in ne trajni, ne zanimam tudi sodelovanj s programi na raznih prireditvah in proslavah, pa tudi nekaj sodelovanja z osnovnimi šolami in vzgojno varstvenimi ustanovami.

V odgovoru so točno navedeni zneski, ki jih je šola prejela od družbe. Še vedno trdim, da šola ni dovolj učinkovita glede na družbeno subvencijo in da je izgovarjanje in odklanjanje nekaterih šolskih dejavnosti zaradi »težke finančne situacije« ne prepričljivo. Samo za primer navajam, da šola po prejetem denarju na učenca sodi v sam slovenski vrh. Lani je npr. glasbena šola Škofja Loka prejela za skoraj enako število učencev kot jih ima jeseniška 117.000 N din, za oddelek v Železnikih pa še dodatnih 26.000 N din. Kljub »težki finančni situaciji« in

»prispevkom« šole zunanjim ansamblom, ki so bili deležni večnega očitovanja, da »zažirajo v osebne dohodke zaposlenih na glasbeni šoli«, so se osebni dohodki na šoli v prvih osmih mesecih lanskega leta gibali vključno z nadurami med 990,25 in 1.570,20 N din, brez nadur pa med 937,30 in 1.380,20 N din.

Avtor odgovora se očitno postavlja v obrambno pozicijo, pa čeprav na račun netočnih trditev. Razen tega še vedno izenačuje redno šolsko delo, kamor sodijo tudi interne in javne produkcije, mali šolski ansambli idr. z izvenšolsko vlogo šole. Govori tudi o »pomoči« šole srednješolskemu in odraslemu zboru ter pihalnim orkestrom v obliki denarnega prispevka, pozablja pa, da so bile te postavke točno navedene v njihovem proračunu, ki jih je organ, ki financira šolo, sprejel in zavestno odobrila na račun vsega šolstva v občini. Torej gre za družbeno pomoč in v tem primeru je imela šola samo vlogo prenakazovalca, pri čemer pa je postavljala večne probleme. Jaz v tem ne vidim pomoči šole. O pomoči GŠ pri formiranju ženskega in moškega zbora je bolje, da spregovorijo pevci sami in zborovodja prof. Milko Škoberne, ki je od stanovanja do stanovanja prepričeval pevke

in pevce.

Tudi jaz sem navdušen nad zadnjim uspešnim koncertom združenega pihalnega orkestra jeseniških železarjev, kar je prvi kvalitetni rezultat združene javniške in jeseniške godbe in intenzivnega dela godbenikov. Več kot deset let aktivno spremljam delo obeh godb in v vseh teh letih ni bilo občnega zbora godbenikov, na katerem ne bi izražali nezadovoljstva z vzgojo kadrov na glasbeni šoli in izražali skrb za mladimi kadri. Bojim se samo, če bomo morali ponovno dvajset let čakati, da bo še preostala polovica godbenikov izšla samo iz glasbene šole in v to še vložiti 1/4 milijarde S din, potem je res nevarnost, da nam instrumentalna dejavnost usahne.

Glede strokovno usposobljenih glasbenih pedagogov na osnovnih šolah mi je res žal, da glasbena šola nima boljše evidence. Čez 1.700 učencev višjih razredov šestih osnovnih šol poučujeta še vedno le dva glasbena pedagoga (eden z višjo, drugi s srednjo izobrazbo).

Z mojim odgovorom na odprto pismo in z današnjim pisanjem sem imel iskren namen prispevati k temu, da se glasbena šola oblikuje tako kot je to zelo jasno napisano v zaključih skupščine občine Jesenice v letu 1965,

kar zajema tudi osnutek novega zaokna o GŠ. O uresničevanju teh zamisli smo se v zadnjih treh letih veliko pogovarjali s predstavniki GŠ, jim svetovali, predlagali, prepričevali, da usmerijo svojo dejavnost v smeri zaključkov skupščine. Vendar je razen nekaterih poizkusov ostalo le pri besedah. Obenem pa smo se vsi tisti, ki so nas proglasili, da ne poznamo dela GŠ in se ne razumemo na to, vsa leta zavzemali tudi za to, da se GŠ zagotovi ustrezna materialna baza za uresničevanje njene vloge kot glasbeno-estetskega središča občine.

S svojim pisanjem nikomur ne ogrožam »eksistence«, niti ne »odžiram« ustanovi denarja. Tovariši na glasbeni šoli naj še enkrat preberejo zaključke SOB Jesenice in osnutek novega zakona ter se kritično soočijo z njimi in z nadaljnjim razvojem ter preidejo iz obrambne pozicije v ustvarjalno, pa jim bo eksistenca zagotovljena, ker nam v občini glasbenih pedagogov kritično manjka, glasbena šola pa nam je taka kot jo predvidevata oba omenjena dokumenta, v občini še kako potrebna. Če bo tako, potem bom spet med tistimi, ki se bomo zavzemali za ustrezen družbeni položaj šole v občini.

DPD Svoboda Tone Čufar Jesenice med najboljšimi

V obdobju do V. kongresa Zveze kulturno prosvetnih organizacij Slovenije, ki bo 27. in 28. marca v Ljubljani, bomo predstavili delo nekaterih naših najboljših kulturno prosvetnih društev in Svobod v občini.

Že nekaj let se omenjeno društvo v občini uvršča na prvo mesto, saj med enajstimi društvi predstavlja od 35 do 40 % vse dejavnosti v občini, čeprav je tudi v tem društvu v lanskem letu dejavnost v primerjavi z letom 1967 padla za okrog 15 %. Delno je bil vzrok v odcepitvi pihalnega orkestra, oziroma formiranju enotnega jeseniškega orkestra in v prenehanju delovanja komornega zbora, delno pa v tem, da je z amaterskimi silami težko v sedanjem času zdržati obseg dela, ki ga je društvo opravljalo v zadnjih desetih letih. Poznavalec amaterske dejavnosti bo povsem razumljivo, kaj pomeni organizacija 80 do 100 prireditev letno v domači občini, v Sloveniji in tudi v zamejstvu. To praktično pomeni vsakih štiri dni nastop ali prireditev, kar je povezano z množico nalog in problemov. Tu so dogovori ali kot pravimo aranžmaji, redne vaje, zamenjava dni ali urejanje dopustov, reklama, prevozi, potni listi, priprava garderobe, težave posameznikov itd. Za vsem

tem se skriva na stotine ur vaj in še toliko ur organizacije. Seveda pa se k vsemu temu pridružujejo še številna druga vprašanja, kot je vprašanje prostorov, denarja in sploh materialno vprašanje. Kljub vsem številnim nalogam in problemom pa je jeseniška Svoboda v lanskem letu izvršila svoj program, ki ga je sprejela na svojem letnem delovnem sestanku. Poglejmo to skozi številke.

Lani je društvo imelo skupaj 67 nastopov in prireditev, ki jih je obiskalo 36.632 ljudi, ali poprečno 546 ljudi na eno prireditev. Poprečno je na eni društveni prireditvi nastopalo 45 članov, ne da bi računali organizatorje, vodje ali spremljevalce. Seveda se je obisk na posameznih prireditvah gibal od 38 do 1077.

Jeseniška Svoboda je v organizaciji likovne sekcije DOLIK imela lani 22 razstav, od tega eno zgodovinsko dokumentarno, drugo filatelistično, vse ostale pa likovne. Vseh razstav si je ogledalo 23.709 ljudi, ali poprečno eno razstavo 1077

obiskovalcev. Na drugem mestu so celovečerni nastopi in sicer 15, ki jih izvaja ansambel narodnih plesov in pesmi. Na vseh nastopih so imeli 11.190 obiskovalcev ali 746 poprečno na enem nastopu. Temu sledijo klubski večeri in sicer 13 s poprečnim obiskom 44, nadalje sodelovanja društvenih odsekov na prireditvah, ki so jih organizirali drugi, potem organizacija prireditev, na katerih so nastopali drugi ansambli, izleti in še množica sestankov, razgovorov in dogovarjanj.

Številke same po sebi govorijo, morda bi kazalo poudariti le to, da bi morali tudi v bodoče usmerjati dejavnost v tiste smeri, kjer je zanimanje ljudi največje in kjer res lahko govorimo o širokem odzivu ljudi. To pa je iz citiranih podatkov dovolj jasno razvidno.

Letos DPD Svoboda Tone Čufar slavi tudi 50-letnico svojega obstoja in zato bo društvena dejavnost prav gotovo še povečana, razen tega pa praznujemo tudi druge pomembne jubileje, kot je 50-letnica ZKJ, SKOJ in sindikata in 100-letnico naše železarne, vse to pa postavlja pred društvo še obsežnejše naloge.

Zlata boginja Rio Bena

Nemško-španska barvna koprodukcija Zlata boginja Rio Bena naj bi bil film. Toda takšen, kakršen je ni in sploh biti ne more. Rabiti ob Zlati boginji Rio Bena besedo in pojem FILM — je zgolj prazna beseda in še kaj drugega.

Zgodba, ki je res samo zgodba, nas popelje v divjino porečja Amazonke, torej med ljudi, ki še kljub temu, da mnogo ljudi na zemeljski obliki živi v modernem svetu znanosti in tehnike, živi primitivno svoj vsakdan. (In državljani, ki stremijo za avanturami in le včasih željni resničnega spoznanja sveta, se nasilno vtihotapijo v njihov idiličen, čeprati primitiven svet. Seveda se zaneti spor, kako se tudi ne bi, ko pa ne poznajo skupnega jezika...)

Takšna meditacija, ki je morebiti preveč metafizična in nekontrolirana, se v hipu podre, ko »film« postaja ujet v prostor in čas izven realnosti in zapljuje proč od »resnice«. Zateče se v stereotipnost, mlatenje prazne slame. Vse postane etiketa nekakšne propagande, samoprevar in videzov, ki jih zakrivamo.

V Zlati boginji Rio Bena iskati kakšen dramaturški trikotnik in vse preostalo, kar je značilno za film, je hudo zmotno. Učinkuje neurejeno, tako kot govorice: robata nemščina, pojoča in nežna španščina in jezik, za katerega niti ne bi imeli dosti opraviti z njegovim razkrivanjem... Skratka: vse je zelo ponarejeno in obrtniško.

— na

ZA ODKUP IN UREDITEV FINZGARJEVE ROJSTNE HIŠE SO PRISPEVALI:

Ivan Dolenc, Sopotnica p. Škofja Loka — 50,00; hotelsko podjetje Gorenjka Jesenice — 1.000,00 N din.

Do 5. marca 1969 je bilo zbranih skupno 88.741,25 N din. Za prispevke se iskreno zahvaljujemo.

Prispevke nakazujte na žiro račun: 515 3-679-21 35 ZVEZA KULTURNO PROSVETNIH ORGANIZACIJ OBČINE JESENICE, sklad za odkup in ureditev Finzgarjeve rojstne hiše.

Občni zbor PD Jesenice

Več pozornosti naraščaju

V soboto, 1. marca, je bil v Delavskem domu na Jesenicah ob izredno dobri udeležbi redni občni zbor Planinskega društva Jesenice, ki združuje okrog 1.400 članov. Za uvod je sekstet jeseniških upokojencev zapel dve planinski pesmi, potem pa je občni zbor otvoril in pozdravil vse navzoče dosejani predsednik Maks Dimnik. Poleg planincev, alpinistov, gorskih reševalcev in veteranov, je pozdravil tudi Toneta Bučarja, predstavnika PZS, Franja Klojčnika, predstavnika koordinacijskega odbora PD za Gorenjsko, Franca Konoblj-Slovenka, predsednika občinskega odbora ZZB NOV Jesenice in predstavnike planinskih društev: Javornik, Mojstrana, Radovljica, Gorje, Bled, Ljubljana in Kranj. Pozdravno brzojavko pa sta občnemu zboru poslala PD Matica - Ljubljana in PD Bohinjska Bistrica.

Pred izvolitvijo organov občnega zbora in pred poročili so z enominutnim molkom počastili spomin v lanskem letu tragično preminulega člana upravnega odbora Andreja Noča.

Namesto predsednika Dimnika, ki je med letom zaradi študija prosil za razbremenitev, je poročal o delu UO podpredsednik Janez Košnik. V svojem poročilu je zajel vso izredno obsežno in odgovorno dejavnost društva, ki se kaže tudi v tem, da je društvo imelo v lanskem letu 900.000 N din prometa. Kljub sprejetemu programu za dejavnost društva v lanskem jubilejnem letu (75-letnica PZS in 65-letnica

PD Jesenice) pa nekatere akcije društva niso bile realizirane. Predvsem velja omeniti neizpolnjeno nalogo povečati članstvo društva na 2.000. Podpredsednik je ugotovil celo rahlo upadanje članstva, predvsem med pionirji in mladino. To je tudi posledica tega, ker je bil mladinski odsek brez vodstva. Markacijski odsek se je boril s težavami pa tudi propagandni odsek ni deloval kot običajno.

V drugem delu svojega poročila je podpredsednik Košnik govoril o letošnjih nalogah društva, načel pa je tudi vprašanje planinskega muzeja in gradnje koč na Golici. Svoje poročilo je za-

ključil z zahvalo vsem aktivnim članom UO in vsem članom društva ter naglasil, da tudi v bodoče mora društvo z delom kazati pot v gore našim delovnim ljudem.

O delu gorske reševalne službe je govoril njen načelnik Ludvik Zalokar, ki je že uvodoma poudaril, da je služba lani uspešno opravila svoje delo. V 23 primerih so morali intervenirati v gorah, redno pa so opravljali tudi dežurno službo na smučiščih v španovem vrhu in v Martuljku. V službo je vključeno 41 članov in pripravnikov ter lastnikov lavinskih psov. Uspešno so sodelovali tudi z alpinističnim odsekom in lani več mladih alpinistov vključili v GRS. Za strokovno usposabljanje svojih članov so skrbeli s popoldanskimi in celodnevni vajami.

Pavle Dimitrov, dosednji načelnik AO, je poročal o delu odseka v lanskem letu. Kljub izredno slabim vremenskim razmeram so lani zabeležili 118 planinskih vzponov, 95 tur, 17 izletov, 94 turnih izletov, 55 turnih smučanj posameznikov itd. Imeli so tudi več predavanj z barvnimi diapozitivi o posameznih vzponih skupaj s člani GRS, razne strokovne tečaje in predavanja za svoje člane, udeležili so se raznih smučarskih tekmovanj,

organizirali štafeto s Triglava, mladinsko planinsko štafeto idr. Sedem članov odseka je sodelovalo tudi v odpravah v tujih gorah. Odsek ima v oskrbi tudi štiri visokogorske bivake in eno koč, ki so jo v jeseni uredili in pripravili za zimo.

Zelo lepa ugotovitev na občnem zboru pa je prav gotovo ta, da sta po daljšem obdobju GRS in AO le dobila skupni jezik, kajti brez organske povezanosti obeh odsekov si težko predstavljamo prirodno rast GRS.

Zadnje poročilo na seji je imel blagajnik Mirko Špendov, iz katerega je bilo mogoče razbrati izredno obsežno delo PD, ki ima v oskrbi več zelo frekventnih planinskih postojank. V lanskem letu so planirani dohodek presegle za 9 %, izdatke pa prekorčili za 23,5 %.

V razpravi je poleg drugih sodeloval tudi predsednik občinskega odbora ZZB NOV Franc Konobelj-Slovenko, ki je naglasil, da imata obe organizaciji precej stičnih točk, predvsem v narodno-obrambnem pogledu in v pogledu ohranjanja in varovanja spominskih obležij v gorskem svetu. PD bi se moralo bolj orientirati tudi na Karavanke in se tesneje povezovati s planinci onstran Karavank.

Tone Bučar, predstavnik PZS, je v pozdravnem nago-

voru dejal, da je društvo naredilo kljub kritičnim ocenam korak naprej, predvsem pa v uspešnem gospodarjenju. Društva v Sloveniji se ubadajo še z mnogo hujšimi problemi. Izrazil je zadovoljstvo o tesnejšem sodelovanju med AO in GRS in bil mnenja, da naj bi bil tudi v bodoče AO mentor nad mladinskimi odseki. Govoril je tudi o relativno majhnem vlaganju v visokogorske objekte, ki jih brez družbene subvencije ne bo mogoče vzdrževati. Iz teh razlogov je tudi skupščina SRS za leto 1969 odobrila 75 milijonov S din v te namene. V tem pogledu so tudi nekatere občine z oprostitvijo visokogorskih postojank prometnega davka, pokazale dovolj razumevanja. Najmanj razumevanja v tem pogledu kaže ravno jeseniška občina, ki ima na svojem območju relativno zelo veliko število gorskih postojank. Govoril je tudi o pomenu planinske organizacije v narodno-obrambnem pogledu. Svoje izvajanje je zaključil z zahvalo in čestitko društvu in naglasil, da gre zahvala številnemu članstvu, da planinstvo tako uspešno deluje.

Občni zbor je pozdravil tudi Franjo Klojčnik, predstavnik koordinacijskega odbora PD za Gorenjsko.

(nadalj. na 14. str.)

Nedeljska drsalna revija naj bi pomenila prelomnico v umetnostnem drsanju na Jesenicah

Mladi drsalci DK Jesenice so se preteklo soboto in nedeljo pomerili med seboj, razdeljeni v štiri jakostne skupine in pokazali, koliko so se naučili drsalnih elementov in umetnostnega drsanja sploh. Pred sodniki Mojco Brezovnik, Petrom Brlecem in Jožico Magnik se je zvrstilo 24 pionirk in juniork, en pionir — začetnik, en junior ter dva para. Prvi dan so tekmovali v obveznih likih, naslednji dan, v nedeljo dopoldan pa so pokazali svoje obvezne proste sestave. Moramo reči, da je bilo prav prijetno opazovati te mlade drsalce, kako zbrano in zavzeto so izvajali obvezne like ali prosti program. Nekaterim se je poznalo, da na drsalni plošči še niso povsem doma. Ni šlo brez spodrslijajev, vendar od tekmovalstva ni nihče odstopil.

TEHNIČNI REZULTATI:

PIONIRJI — ZACETNIKI

MOSKI: 1. Sašo Klavžar — 19 točk.

ZENSKE: 1. Zorica Ščavničar — 24 točk, 2. Nuša Klavžar — 20 točk, 3. Bernarda Gašperšič — 11 točk.

PIONIRJI I. — ZENSKE:

1. Irena Zima — 25 točk, 2. Renata Magnik — 22 točk, 3. Matejka Petač — 22 točk.

PIONIRJI II. — ZENSKE:

1. Danica Žurbi — 33 točk, 2. Darja Črv — 33 točk, 3. Irena Mrak — 30 točk.

JUNIORJI — MOSKI:

1. Igor Škrlić — 91 točk.

ZENSKE:

1. Nataša Brun — 95 točk, 2. Cvetka Dolinar — 94 točk, 3. Eva Pavliček — 94 točk.

PARI — pionirji začetniki:

1. Nuša in Sašo Klavžar — 8 točk; — juniorji: 1. Eva Pavliček in Igor Škrlić — 15 točk.

Organizacija in izvedba klubskega prvenstva je bila v preizkušeni rokah Roberta Goršeta, ki so mu pomagali še ostali znani klubski delavci.

Ce na kratko povzamemo izvedeno klubskega prvenstva, lahko rečemo, da ima DK precej obetajočih talentov, ki bodo ob dobrem strokovnem vodstvu in ne nazadnje, če bodo imeli na voljo več ur za vadbo na drsalni plošči, zmogli še marsikaj.

V nedeljo popoldne pa smo po večletnem presledku gledali zelo kvalitetno in uspešno drsalno revijo. Na Jesenicah se je ob koncu drsalne sezone zbrala skoraj vsa elita jugoslovanskega umetnostnega drsanja. V dvehurnem programu se je na drsalni plošči zvrstilo okoli 80 drsalcev iz štirih drsalnih kolektivov: Medveščaka iz Zagreba, Olimpije in Stanka Bloudka iz Ljubljane ter njihovega gostitelja DK Jesenice. Poleg dopadljive garderobe so drsalci pokazali v skupin-

skih in solo nastopih vso lepoto in zahtevnost umetnostnega drsanja. Žal se je na igrišču zbralo le okoli 500 gledalcev. Temu slabemu obisku je verjetno botrovala hokej tekma Jugoslavija: Italija, ki jo je v tem času posredovala RTV Ljubljana.

Program se je tekoče odvijal, prijetno ga je komentiral Milan Dornik, glasbena spremljava pa je bila na skrbi Petra Brleca, Bonclja in tehnika Smoleja. Najprej je nastopilo 32 domačih juniork in pionirjev, ki jih je vodil Igor Škrlić in izvedli Marš na Drini. Sledilo je še pet skupinskih nastopov DKK Olimpije in DKK Stanka Bloudka iz Ljubljane, pet parov in 14 solo nastopov. O Helči Gazvoda in Silvu Švajgerju bomo verjetno še precej slišali in brali. V paru in solo nastopu sta pokazala svoje drsalne sposobnosti, vredne priznanja in pohvale. Veliko obeta Irena Leben, Živa Mejak, pa tudi med domačimi je nekaj deklet, ki se bodo lahko razvile v uspešne drsalke. Skratka v slovenskem umetnostnem drsanju ne ka-

že slabo. Gre bolj za to, da se spremeni odnos do te športne zvrsti, ki ni najboljše, pa naj gre za Ljubljano, Zagreb ali Jesenice.

Vsi ljubitelji umetnostnega drsanja na Jesenicah si takih drsalnih prireditev še želijo. Gostje so bili zadovoljni in so obljubili gostitelju, da se bodo tudi v prihodnje radi odzvali vabilu za nastop na Jesenicah. Po prireditvi so se zbrali vsi sodelujoči v hotelu Pošta pri večerji, predstavnik DK Jesenice pa se jim je zahvalil za hvalevredno sodelovanje, vsaki ekipi pa je izročil šopek rdečih nageljnov.

Prav bi bilo, če bi DK Jesenice letos zastavljeno delo nadaljeval in še prizadevno obogatil. Izgledi v tej smeri dobro kažejo. Svoje sodelovanje tudi v prihodnje sta obljubila priznana strokovnjaka Mojca Brezovnik in Peter Brlec iz Ljubljane, ki bosta poleg Goršeta, Bonclja in drugih lahko veliko pripomogla, da bo umetnostno drsanje na Jesenicah hitreje napredovalo.

Vibr

Valjavci z Bele so tekmovali

Tudi valjavci z Bele so navdušeni za razne športne paboge, posebno pa za kegljanje na asfaltu.

Letos so imeli 28. februarja obratno tekmovalstvo na kegljišču Podmežakljo. Za to športno-rekreativno zvrst je veliko zanimanje med valjavci, manj pa v oblikovalni polizdelkov in liniji rezanja, saj sta se udeležila tekmovalca le dva tekmovalca. Udeležba je bila dobra, skupaj je nastopilo 17 tekmovalcev.

Rezultati so bili zadovoljivi, pa tudi konkurenca je bila močna. Prehodni pokal za leto 1969 je osvojil Marjan

Pristov z 206 podrtimi keglji, drugi je Slavko Koselj s 196 podrtimi keglji, tretji pa Srečko Sodja s 194 podrtimi keglji.

Sindikalni odbor je dobro pripravil to tekmovalstvo, prvih pet pa je nagradil s praktičnimi darili.

Tudi za sankanje in smučanje je med valjavci veliko zanimanje.

Zelja sindikalnega odbora je, da bi se naslednje leto tekmovalstva udeležilo čim več delavcev, da bi bila konkurenca še večja. Vsak petek od 15. do 18. ure je na razpolago kegljišče. Vabimo tudi ostale sodelavce, da se nam pridružijo.

Pionirji smučarji so tekmovali

V nedeljo, dne 2. marca je bilo na Zelenici consko ekipno prvenstvo za pionirje in pionirke.

Rezultati:

Pionirke - ekipno: 1. Tržič, 2. Jesenice, 3. Branik Maribor.

Pionirji: 1. Fužinar - Ravne, 2. Tržič, 3. Jesenice.

Vseekipno: 1. Tržič, 2. Jesenice, 3. Branik Maribor.

Posamezno so dosegli jeseniški pionirji in pionirke naslednje rezultate:

Mlajše pionirke: 2. Oitzi Edith 38,7, 13. Joži Srebrnjak 68,5.

Mlajši pionirji: 9. Sašo Oblak 42,5, 17. Viki Terseglov 46,9.

Starejše pionirke: 5. Ingrid Oitzi 84,8, 9. Alenka Cankar 98,5, 16. Metka Grilc in 18. Bogdana Aleš.

Starejši pionirji: 4. Gregor Sodja 76,6, 5. Jani Saksida 76,7, 6. Sašo Jekler 76,9, 13. Marjan Oblak 81,7.

Največ uspeha so imeli pionirji iz Tržiča. Treba pa je omeniti, da toliko prednosti za doseg dobrih rezultatov zlepa nima kakšna ekipa na domačem terenu, kot se je to zgodilo tokrat. Tekmovalci iz drugih krajev so bili poveličini vsi prvičkrat na Zelenici in ker je bila ves čas tekmovalstva bolj ali manj gosta megla niso imeli niti osnovne orientacije na terenu. Sedežnica prične voziti šele ob 8,30 in so zadnji tekmovalci prispeli na zgornjo postajo šele tik pred pričetkom tekmovalstva, ker je kapaciteta sedežnice premajhna za takšno množico tekmovalcev (prek 300) spremljevalcev, vodij ekip in še veliko več turistov.

Večina tekmovalcev ni imela časa opraviti mazanja in ogleda proga. Proga za mlajše pionirje in pionirke je bila označena zelo dobro (vsaj v spodnjem delu), bila pa je za veliko večino odločno pretežka. Ze tekmovalke z najboljšimi startnimi številkami so zdrsnile s proge in drsele med drevjem po hrbtu z glavno naprejo tudi po 50 metrov daleč. Dokler je vzdržala ledena skorja še ni bilo povsem obupno, potem pa so nastale še globoke kotanje, ki

bi bile še za mojstra huda preizkušnja, kaj šele za najmlajše. Proga za starejše ob 10. uri v spodnjem delu ni bila povsem gotova. Bila je še brez zastavic in tudi zakoličena ne dokončno. Tekmovalci si tega dela sploh niso mogli ogledati. Med samim tekmovalstvom so se po tej progi smučali turisti in celo nekateri vodje ekip. To je videla tudi kontrola pri vratih na začetku srednjega dela proge, ko je naš tekmovalac Kobantar Zvone s številko 100

padel in zgrešil vrata zaradi nekega vodje ekipe. Bilo je povsem nemogoče, da bi se mogel vrniti na start in tekmovali ponovno in tudi kontroli to ni prišlo na misel. V takšnih okoliščinah bi lahko gostje dosegli realne rezultate le, če bi prišli na Zelenico vsaj en dan poprej. Za to pa ni denarja. Prav bi bilo da bi bilo takšno tekmovalstvo med tednom, ko je manj turistov, start pa naj bi bil ob 12. uri, ne prej.

T. š.

Reševalna akcija na Vršiču

Več kakor mesec dni sta bila zaradi mase snega, ki ga je na Vršiču čez tri metre, odrezana od sveta zakonca Rudi in Kristina Vehar, oskrbnika Erjavčeve koče na Vršiču. Pričelo jima je primanjkovati hrane, predvsem vitaminske in sadja. Zato se je odločila jeseniška GRS in AO za takojšnjo akcijo. TNZ, ki je ravno organizirala vajo lavinskih psov v Tamarju in sicer s prevozom s helikopterjem, da se ga lavinski psi navadijo, je dala 28. februarja na voljo helikopter, ki je prepeljal štiri reševalce na Vršič, kjer so odskočili. Dostavil je tudi potrebno hrano. Dva reševalca pa sta pregazila pot navzgor delno peš, delno s smučmi. Nato so vsi skupaj naredili široko in

udobno gaz navzdol, tako da je zopet vzpostavljena zveza z ostalim svetom. Zakonca

Vehar sta bila pomoči in pozornosti zelo vesela.

—il

Več pozornosti naraščaju

(nadalj. s 13. str.)

Po poročilu predsednika nadzornega odbora Avgusta Delavca, ki je naglasil, da je bilo poslovanje društva kljub izrednemu obsegu dela v najlepšem redu, so izglasovali razrešeno staremu UO in izvolili nov odbor, ki mu bo v prihodnji mandatni dobi predsedoval Janez Košnik. V nadaljevanju so izvolili še delegate za republiško skupščino PZS in sprejeli sklepe za delo v letošnjem letu.

Občni zbor jeseniških planincev je v splošnem uspel, čeprav menimo, da je bilo v razpravi premalo govora o ključnih problemih, ki so jih podčrtali posamezni poročevalci.

V poročilih je bila povsem izpuščena izredno lepa počastitev planinskih jubilejev v lanskem letu s kulturnim programom in samostojna razstava slikarja Toneta Tomazina v okviru DPD Svoboda Tone Čufar in pomembna vloga v pogledu planinsko-alpinistične informiranosti in propagande, ki jo vrši Železar in jeseniški radio, kar je izrednega pomena.

Novemu upravnemu odboru in vsemu članstvu Planinskega društva Jesenice želimo, da bi tudi v bodoče predstavljalo sam vrh slovenskega planinstva.

Kaj bomo gledali v kinu

Kino RADIO

8. in 9. marca sov. barvni CS film VOJNA IN MIR — II. del, v režiji Sergeja Bondarčuka, v glavni vlogi Ljudmila Saveljeva, ob 17. in 20. uri.

10. marca ital. barvni CS film IZGNANEC IZ ALKOTRAZA, v režiji Johna Frankenhamerja, v glavni vlogi Burt Lancaster, ob 17. in 19. uri.

11. in 12. marca ital. barvni CS film PUSTOLOVŠČINE ŠTIRIDESETLETNIKA, ob 17. in 19. uri.

13. marca amer. film FRANKENSTEINOV SIN, v režiji Rowalda Leeja, v glavni vlogi Boris Karloff, ob 17. in 19. uri.

14. marca amer. barvni film UBIJALEC NA KONJU, v režiji Berta Kenedyja, v glavni vlogi Henry Fonda, ob 17. in 19. uri.

15. marca amer. barvni CS film GOMILA MORILCEV, v

režiji Henryja Levina, v glavni vlogi Dean Martin, ob 17. in 19. uri.

Kino PLAVZ

8. in 9. marca ital. barvni CS film PUSTOLOVŠČINE ŠTIRIDESETLETNIKA, ob 18. in 20. uri.

10. in 11. marca fovj. barvni CS film VOJNA IN MIR — II. del, ob 17. in 20. uri.

12. marca amer. film FRANKENSTEINOV SIN, ob 18. in 20. uri.

13. in 14. marca jug. film OPERACIJA BEOGRAD, ob 18. in 20. uri.

15. marca španski barvni CS film ZAKON BREZ ZAKONA, ob 18. in 20. uri.

Kino DOVJE

8. marca amer. barvni film PRIVATNI DETEKTIV

9. marca nem. špan. barvni CS film ZLATA BOGINJA RIO BENA.

13. marca svoj. barvni CS film VOJNA IN MIR — II. del.

15. marca jug. film OPERACIJA BEOGRAD.

Kino ŽIROVNICA

9. marca sov. barvni CS film VOJNA IN MIR — I. del.

16. marca sov. barvni CS film VOJNA IN MIR — II. del.

Kino KRANJSKA GORA

8. marca sov. barvni CS film VOJNA IN MIR — I. del.

9. marca jug. film OPERACIJA BEOGRAD.

13. marca ital. barvni CS film PUSTOLOVŠČINE ŠTIRIDESETLETNIKA.

15. marca sov. barvni CS film VOJNA IN MIR — II. del.

Gledališče

NEDELJA, 9. marca, ob 15. uri: M. Camoletti: BOEING-BOEING. Komedijska. IZVEN.

Ker je to ena zadnjih predstav, si zagotovite vstopnice z rezervacijo na telefon 82-200, ali v predprodaji dve uri pred predstavo pri gledališki blagajni.

ZAHVALA

Ob težki izgubi dragega moža, očeta in starega očeta

JANEZA BRENKUŠA

se zahvaljujemo vsem znanecem, prijateljem in bivšim sodelavcem, ki so ga spremlili na zadnji poti in z nami sočustvovali. Posebno zahvalo smo dolžni dr. Čehu za nesebično nego v času njegove bolezni, pevcem in govornikom, ki so se ganljivo poslovili ob odprtem grobu.

Zalujoči: žena Ana in hčerke z družinami

ZAHVALA

Izvršnemu odboru sindikalne organizacije Železarne se iskreno zahvaljujem za denarno pomoč, ki mi je bila zelo dobrodošla med boleznijo.

Alojz Soklič
transportne službe

Izgubljena denarnica

Srečnega najditelja moške denarnice, ki je bila izgubljena v soboto, 1. marca, lepo prosim, naj mi vrne vsaj dokumente, ker mu ne morejo koristiti. Vsota denarja pa upam, da bo zadostovala za storjeno uslugo. Naslov je v dokumentih.

Lastnik

SPOMINSKI POHOD NA STOL

Spominski pohod na Stol bo v nedeljo, 9. marca. Udeleženci se bodo zbrali v Valvasorjevem domu v soboto, 8. t. m. popoldan, od koder je v nedeljo zjutraj skupni odhod na Stol. Za varno hojo bodo poskrbeli alpinisti in gorski reševalci.

K čim večji udeležbi vabi

občinski odbor ZZB NOV Jesenice in alpinistični odsek PD Jesenice

III. REPUBLIŠKO PRVENSTVO ZA NAVADNE SANKE NA JESENICAH

Zaradi neugodnih snežnih razmer v Idriji bo III. republiško prvenstvo v sankanju za navadne sanke v nedeljo, 9. marca 1969 pri Savskih jamah v izvedbi sankaskega kluba ŠD Jesenice. Pričetek tekmovanja ob 9. uri. Enosedi bodo vozili dva teka, dvosedi pa le enega. Po dosedanjih prijavah bo nastopilo okoli 150 tekmovalcev, predvsem iz delovnih kolektivov. To bo v sezoni 1968/69 že šesto večje tekmovanje na tej standardni progi.

J. J.

OBVESTILO

vodilnim in vodstvenim delavcem železarne Jesenice

10. marca 1969 se bo začel drugi del seminarja o varstvu pri delu za vodilne in vodstvene delavce. Vodstvo Železarne je skupaj z organizatorji seminarja izdelalo izbor približno 160 udeležencev. Direktor Železarne bo v zvezi s tem izdal okrožnico. Razpored po grupah, časovni razpored, program in pismeno gradivo bodo udeleženci seminarja dobili najkasneje v soboto, 8. marca t. l.

ŽIC — kadrovski sektor

RAZPIS

PLANINSKO DRUŠTVO JAVORNIK-KOROŠKA BELA ima prosti delovni mesti v kovinarski koči v Krmi:

- oskrbnika
- pomočnika oskrbnika

Delo je sezonsko in traja od srede aprila do srede oktobra. Željeno je vsaj pasivno znanje nemščine. Prednost imajo zakonski pari z delno prakso v gostinski stroki.

Pismene ponudbe pošljite na naslov: Planinsko društvo Javornik - Koroška Bela, p. Jesenice 3.

PD Javornik - Kor. Bela

PLANINSKO DRUŠTVO JESENICE RAZPISUJE

za novi Tičarjev dom na Vršču
naslednja prosta delovna mesta za:

- eno glavno kuharico — kvalificirano
- eno točajko

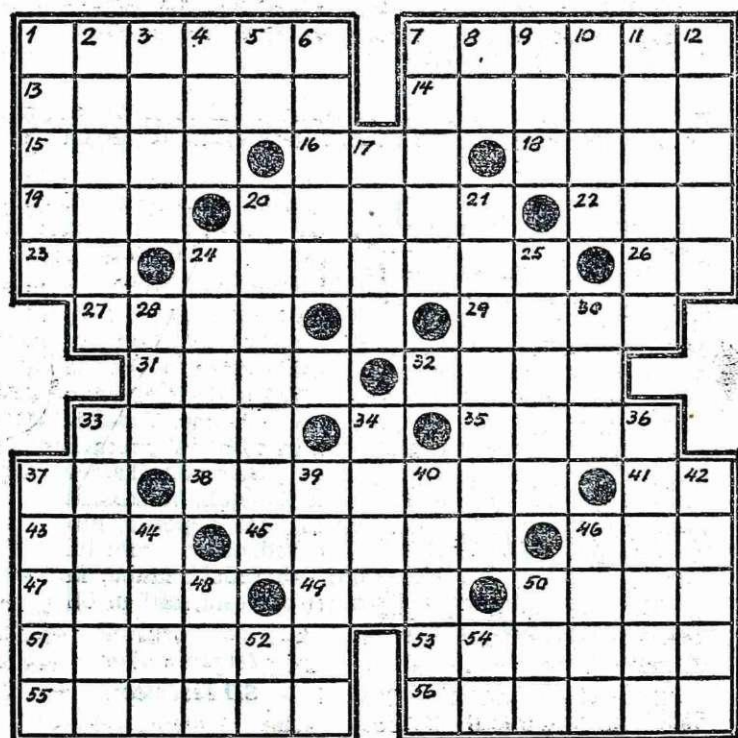
dve kvalificirani servirki z vsaj pasivnim znanjem italijanščine in nemščine.

Delovna mesta so delno sezonska, delno pa tudi stalnega značaja. Osební dohodek po dogovoru in pravilniku društva. Prijave pošljite na Planinsko društvo Jesenice, Jesenice, p. p. 75.

Križanka

VOD.: 1. trska, polenovka, 7. naprava, 13. popularni izraelski pevec zabavne glasbe, 14. igra s palčicami, 15. ribiška priprava, 16. časovno obdobje, 18. velikih oči, 19. tuje žensko ime, 20. nađutost, domišljavost, 22. turški velikaši, 23. podredni veznik, 24. čistiti, 26. dve črki, 27. derivat amoniaka, 29. japonski telovadec, 31. grški bog vojne, 32. kraj blizu Hankowa na Kitajskem, 33. okraj, 35. te, 37. ime črke, 38. kraj ob reki Ganges, 41. avtomob. oznaka Murske Sote, 43. klic na pomoč, 45. starorimski zgodovinar, 46. morskí sesalec, 47. cunja, 49. pomladanski mesec, 50. izvir, 51. element, ki ima isto število protonov in različno število nevtronov, 53. mesto ob meji Turčije in SSSR, 55. nekdanje zelo popularna popevka, 56. pregled v bolnici.

NAVP.: 1. vrsta pijače, 2. črni kontinent, 3. mlečna jed, 4. nadav, 5. vprašalnica (okrajšano), 6. pražival, 7. alkoholna pijača, vrsta likerja, 8. grška črka, 9. če, 10. mlinški žleb, 11. glasbena oznaka za »počasí«, 12. indijansko plemensko znamenje, 17. cvetlica, 20. ognjeniška kamenina, 21. napad na politično osebnost, 24. koruzi podobna rastlina, 25. vrsta blaga, 28. vprašalnica, 30. poročnik v Švejk, 33. italijanski diplomat in zgodovinar, zunanji minister v letih 1920/21, 34. domača pernata žival, 36. vladavina arabskega kneza, 37. prebivalec polarnih krajev, 39. zapornica, 40. rusko mesto, 42. žensko ime, naslov Nöxejevega dela, 44. prepír, 46. zelo redka ptica, 48. atek, 50. spona, 52. osebni zaimek, 54. avtomobilska oznaka Reke. D. I.

Državno mladinsko prvenstvo v alpskem smučanju

Kranjska gora je bila letos prizorišče mnogih važnih tekmovalj. Takoj po FIS-A prireditvi je bilo državno prvenstvo članov in članic, naslednji teden, 26., 27. in 28. februarja pa državno mladinsko prvenstvo.

Rezultati

MLAJŠE MLADINKE:
1. Jocif, Triglav, 1:25,0, 2. Gazvoda, Jesenice (Kr. gora), 1:27,3, 3. Jež, Fužinar, 1:29,1, 4. Matvoz, Fužinar, 1:29,1, 5. Škulj, Novinar, 1:35,4, 6. Krušic, Jesenice, 1:37,2, 7. Pikon, Radovljica, 1:42,8, 8. Prevc, Jesenice, 1:48,3.

STAREJŠE MLADINKE:
1. Kramar, Tržič, 1:22,2, 2. Vukelič, Zagreb, 1:31,9, 3. Hafner, Škofja Loka, 1:44,4, 4. Bizjak, Enotnost, 1:45,7, 5. Tolar, Radovljica, 1:53,4, 6. Medja, Triglav, 2:24,0, 7. Smolej, Jesenice, 2:33,0.

MLAJŠI MLADINCI:
1. Bernik, Jesenice (Kr. gora), 1:15,3, 2. Dornik, Tržič, 1:17,4, 3. Gorišek, Radovljica, 1:18,7, 4. Rant, Novinar, 1:19,2, 5. Starčević, Reka, 1:19,8, 6. Saksida, Jesenice, 1:19,9, 7. Meglič, Tržič, 1:20,6.

STAREJŠI MLADINCI:
1. Straus, Jesenice, 1:27,2, 2. Aljančič, Tržič, 1:31,2, 3. Smit, Radovljica, 1:3-3, 4. Zupan, Akad., 1:32,8, 5. Marguč, Enotnost 1:34,1.

Naslednji dan v četrtek je bil v idealnih pogojih na zmraznjeni progi in v sončnem vremenu slalom. Progi sta imeli 57 in 58 vratic in po 150 metrov višinske razlike in okrog 400 m dolžine. Tekmovanje je trajalo polnih šest ur zaradi velikega števila tekmovalcev in zaradi nepripravljenosti nekaterih tekmovalcev. Straus spada po znanju gotovo prav v vrh mladinske elite, manjka mu le izkušnje. Nepazljivost v prvem teku ga je stala zmage, v drugem je postavil najboljši čas in si zagotovil drugo mesto v slalomu ter zmago v kombinaciji. Bernik in Gazvoda sta zmagala s precejšnjim naskokom. Oba se razvijata v odlična tekmovalca velikih kvalit.

STAREJŠI MLADINCI:
1. Jaunik, Branik, 111,6, 2. Straus, Jes., 113,8, 3. Albreht, Jes. (Kr. gora), 117,0, 4. Germačnik, Črna, 117,4, 5. Zavrl, Branik, 118,0.

MLAJŠI MLADINCI:
1. Bernik, Jes. (Kr. gora), 116,5, 2. Rant, Novinar, 122,2, 3. Saksida, Jes., 123,1, 4. Kumar, Mlad. Zagreb, 127,9, 5. Borštnar, Fuž., 128,3.

STAREJŠE MLADINKE:
1. Žuraj, Bran., 86,6, 2. Cizej Bran., 92,3, 3. Bizjak, Enot., 101,2, 4. Bem, Radovljica, 111,0, 5. Kramar, Tržič, 115,0.

MLAJŠE MLADINKE:
1. Gazvoda, Jes. (Kr. gora), 95,6, 2. Mikež, Rad., 102,0, 3. Pečar, Jesenice (Kr. gora), 103,1, 4. Adamič, Novinar, 108,3, 5. Šteblaj, Novinar, 117,5.

V petek, 28. februarja pa je bil dopoldan veleslalom ponovno v idealnih pogojih na trdi progi in ob lepem vremenu. Proga je bila dolga

1500 m in s 310 m višinske razlike ter 58 vratic. Cene Straus si je napravil lepo prilžnost za zmago v veleslalomu, kjer je po nasvetu nekega smučarskega učitelja startal s smučmi, ki jih ni bil navajen. Neizkušnost. Znano je, da se z drugimi smučmi, ali novimi čevlji ne gre na tekmo.

Največ lavorik si je nabral na tem prvenstvu član SD Jesenice (Kranjska gora) Tomaž Bernik, zmagal je pri mlajših mladincih v vseh disciplinah in še v kombinaciji. Ta mladi smučar prav malenkostno zaostaja po znanju za starejšimi mladinci in za služi vso pozornost. Jeseniški mladinci so priborili največ kolajn, seveda v glavnem po zaslugi svojih kranjskogorskih članov, za njimi sledi Branik, Tržič, Radovljica, Enotnost itd. Ti uspehi so obveza jeseniškemu organizatorjem za nadaljnje skrbno delo. Lahko smo ponosni na

to mladino, ki si je izbrala plemenito športno udejstvovanje, polno zdravja in veselja.

STAREJŠI MLADINCI:
1. Zavrl, Brnik, 1:34,7, 2. Jaunik, Branik, 1:35,5, 3. Straus, Jesenice, 1:36,5.

STAREJŠE MLADINKE:
1. Žuraj, Branik, 1:30,9, 2. Kramar, Tržič, 1:40,3, 3. Bizjak, Enotnost, 1:43,3.

MLAJŠI MLADINCI:
1. Bernik, Jesenice, 1:40,4, 2. Pirnat, Branik, 1:42,7, 3. Meglič, Tržič, 1:47,2.

MLAJŠE MLADINKE:
1. Gazvoda, Jesenice (Kr. g.) 1:38,7, 2. Jež, Fužinar, 1:43,3, 3. Pikon, Radovljica, 1:44,0.

KOMBINACIJA
STAREJŠI MLADINCI: 1. Straus, Jes., 2. Smit, Rad., 3. Germačnik, Črna; **STAREJŠE MLADINKE:** 1. Kramar, Tržič, 2. Bizjak, Enotn., 3. Vukelič, Zagreb; **MLAJŠI MLADINCI:** 1. Bernik, Jes. (Kr. gora), 2. Saksida, Jesenice, 3. Kumar, Mlad. Zagreb; **MLAJŠE MLADINKE:** 1. Gazvoda, Jes. (Kr. gora), 2. Pikon, Radovljica, 3. Mikež, Radovljica. -il

Spominski turnirski smuk

Letos, 24. marca, bo minilo leto dni, kar so umrli v snežnem plazu pod Mojstrovko smučarji — gorniki Janez Robič in Rafko Zupan iz Martuljka, Alojz Gajšek s Koroške Bele in Andrej Noč z Javornika. Takrat smo ob mnogo prezgodnjih grobovih obljubili mrtvim prijateljem z gora, da jih ne bomo pozabili. Držali bomo besedo!

Alpinistični odsek Planinskega društva Martuljk organizira za obletnico spominski turni smuk iz Vršiča prek Slemenca v Tamar. Udeleženci — smučarji se bodo zbrali v soboto, 22. marca, v Erjavčevi koči na Vršiču. V nedeljo, 23. marca zjutraj krenejo prek Vratice čez Rupe pod Mojstrovko do spominke plošče na robu Slemenca. Tam se bodo zastopniki Planinskih društev Martuljk, Jesenice in Javornik-Koroška Bela z majhno svečanostjo in položitvijo venca spomnili mrtvih prijateljev.

Iz Slemenca se nato smučarji — udeleženci odpeljejo prek severozahodnih pobočij pod Veliko Mojstrovko v dolino Tamarja. Sredi dopoldneva si bodo lahko ogledali še smučarske skoke na skakalnici — velikanki v Planici.

Organizatorji bodo pred dnevom izvedbe turnega smuka speljali prek pobočij in kotanj Mojstrovke smučine, varne pred plazovi.

Vabimo smučarje — gornike in prijatelje ponesrečenih z Gorenjske, da se spominskega turnega smuka čimbolj številno udeležijo.

Alpinistični odsek PD Martuljk

Častna priznanja

Na 24. državnem prvenstvu v alpskih disciplinah, ki je bilo od 18. do 22. februarja v Kranjski gori, se je posebno izkazala firma WARMUTH et. co. iz Beljaka — Villach (Avstrija), ki je zmagovalcu v kombinaciji Petru Lakoti poklonila častno darilo v vrednosti 750 avstrijskih šilingov.

Na državnem prvenstvu mladincev pa se je izkazala tovarna smuč AMAN iz Avstrije, ki je prav tako najboljšemu mladincu v kombinaciji Tomažu Berniku poklonila častni pokal.

Ob tej izredno lepi gesti obeh avstrijskih firm bi se lahko zgledovala tudi naša podjetja.

Ko smo v zadnji številki poročali o marljivih organizatorjih 24. drž. prvenstva v alpskih disciplinah, so bila pomotoma izpuščena imena članov sodniškega zbora: inž. Mata Podrekarja, Stanka Potočnika, Janeza Peternelja in Edota Tušarja, ki sodijo prav tako med tiste, ki so naredili vse, da bi državno prvenstvo uspelo.

Odgovor na protest odbojkarjev

Odporna pisma so kot kaže, postala v zadnjem času priljubljena oblika občejanja med posamezniki in skupinami in to celo v takih nekonstruktivnih zadevah, kot jih navajajo v svojem pismu, objavljenem v zadnji številki Zvezarja, odbojkarji Jesenic.

Ker pismo neobjektivno in tendenciozno kaže razmere v športnem društvu Jesenice, saj navaja neresnične trditve, člani IO ŠD Jesenice menijo, da je prav, da jeseniško športno javnost informirajo z resničnim stanjem.

1. Namen sestave UO ŠD Jesenice ni bil tako v pretekli mandatni dobi kot sedaj v tem, da bi morali biti zastopani vsi klubi. Pri sestavi kandidatne liste se je zasedoval predvsem ta namen, da bi bili v odboru športni delavci, ki bi čimbolje vodili društvo, pri čemer pa naj bi jih ne odtegovali od obsežnega dela v posameznih klubih. Namen tudi ni v tem, da bi kdorkoli lahko v UO zastopal ozke interese posameznih klubov, temveč v vodenju širše politike napredka športa. Namen tudi ni v tem, da bi UO skrbel samo za finančna sredstva in jih delil, čeprav se prizadeva ves razpoložljivi denar deliti po najbolj objektivnih kriterijih. Aktivni športniki in trenerji naj bi skrbeli predvsem za to, da bi bili čim bolj pripravljeni za športne nastope, ne pa, da bi se morali »ubadati« še z drugimi problemi.

2. Protest navaja, da je v jeseniškem športnem društvu vladal in da bo še v naprej vladal monopolizem, ki se po ugotovitvah odbojkarjev odraža v dotiranju in protežiranju le nekaterih klubov. Da ni bilo mačehovskega odnosa do odbojkarjev, nekaj podatkov:

Denar, ki ga ŠD dobi od ObZTK Jesenice za 15 klubov, je minimalen in ne zadošča za kritje najnujnejših potreb. Ta predstavlja le 16,3 % od vseh dohodkov klubov in uprave ŠD. Nedvomno je zato potrebna tudi aktivnost športnih delavcev v posameznih klubih, prav v tem pa nastajajo tiste razlike, na osnovi katerih odbojkarji obtožujejo, da daje društvo prednost nekaterim. V tem pa se kaže tudi vzrok širšega družbenega interesa do posameznih športnih panog.

Denar, ki ga je imel na razpolago UO ŠD v letu 1968, je bil razdeljen po ključu, izraženem v odstotkih. Tako je hokejski klub dobil 20,9 %, košarkarski klub 16,7 %, smučarsko društvo 11,1 %, že na četrtem mestu pa je odbojgarski klub z 9,8 %. Ostali klubi so dobili glede na aktivnost, obseg tekmovalstva in množičnost v sorazmerju manjše odstotke. Zanimivi so drugi podatki, ki pa kažejo na to, koliko so posamezni klubi sami ustvarili. Dotacija ŠD pomeni hokejskemu klubu le 6,6 % v njihovem proračunu, smučarskemu društvu 6,7 %, košarkarskemu klubu 25,7 %, odbojkarjem pa kar 45,3 %. Pred odbojgarskim klubom so še nekateri manjši klubi, ki so uspeli ustvariti procentualno več lastnih sredstev.

Da UO in posamezni klubi nimajo mačehovskega odnosa do odbojkarjev, potrjuje tudi solidarna akcija ob udeležbi OK na kvalifikacijah koncem leta 1967. Da bi se je odbojkarji lahko udeležili, so poleg redne dotacije dobili od UO 1.000 N din, od OZTK 1.100 N din ter od klubov (KŠK, DKK, BK in AK) 650 N din na pobudo UO društva.

UO ni mogel in tudi v bodoče ne bo mogel v celoti zadovoljiti vseh potreb posameznih klubov, nikakor pa ne nasprotuje, da si potrebni denar ne pridobijo sami in si tako omogočijo boljše pogoje za napredek.

3. Čudi nas, kako so mogli odbojkarji napisati tako pismo z obtožbami nanašajoče se na UO ŠD Jesenice, kot so monopolizem in mačehovski odnos. Kako da niso mogli najti drugačne poti do UO ŠD, ki je vedno z razumevanjem reševal posamezne probleme. V dokaz je že omenjena solidarnost, ki pa ni edina. V pretekli mandatni dobi je bil član UO tudi trener odbojkarjev Viki Krevselj, ki pa na vseh trinajstih sejah, kolikokrat je bil navzoč od skupno 31 sej, ni imel pripomb, niti ni opozarjal na nepravilnosti, navedene v protestu. Pripomb o delu UO ni imel niti predsednik kluba, ki po izjavah ni sodeloval pri sestavi protesta, niti ni bil seznanjen z njegovo vsebino.

Izvršni odbor
ŠD Jesenice